REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

AUGUST 12, 1966 — No. 762 — 21st YEAR OF PUBLICATION

Nog eens:

De kogel door de kerk

Iemand die op latere leeftijd tot het christelijk geloof komt, is doorgaans geestdriftiger dan degenen, die van kindsbeen af met dit geloof vertrouwd zijn.

In omgekeerde zin: iemand die bij het christelijk geloof is grootgebracht en op latere leeftijd tot andere inzichten komt, keert zich feller tegen dat geloof, dan iemand die altijd een "outsider" is geweest.

Natuurlijk zijn daar wel uitzonderingen op, maar dit is toch wel de gedachte, die bij ons opkwam toen wij het boekje "De kogel door de kerk" (uitgave Bert Bakker, Daamen N.V., Den Haag) hadden gelezen.

In dit boekje worden interviews weergegeven met een aantal mensen, die bij de gereformeerde kerken hebben behoord, maar deze kerken om de een of andere reden hebben verlaten. Voornamelijk twee vragen werden hun gesteld, en wel: waarom hebt u die kerken verlaten? en: gevoelt u niet een zeker heimwee, een zeker begeren om terug te keren?

In ons nummer van 1 juli j.l. heeft Jan Drent reeds een artikel over dit boekje geschreven. Het is niet om dit artikel aan te vullen, dat wij er over schrijven. Het is veeleer en poging om het probleem van een andere zijde te benaderen, dat wij er op terug komen.

Of je nu van huis uit gereformeerd bent of niet, doet eigenlijk weinig ter zake. Hier is een bonte verzameling van veertien verschillende mensen, die het niet langer konden uithouden in de sfeer van de gereformeerde kerken en daarom zijn heengegaan. Voor sommigen betekende dit een zich aansluiten bij een ander kerkgenootschap, voor anderen een afscheid van het geloof.

Hier is wat de samenstellers in hun "Verantwoording" zeggen: "*In dit boekje wordt naar een antwoord gezocht op de vraag:* waarom verlieten mensen de Gereformeerde Kerk? Die vraag kan men zich echter in gereformeerde kring — het is meermalen gebleken — niet zomaar stellen. Er rijzen tegenvragen. Wat is het nut van het opgraven van zoveel oud zeer? Waar staan de samenstellers zelf eigenlijk? — Wat het eerste betreft, juist op die plekken waar dat het hardst aankwam, heeft de 'afval' in de laatste decennia de gereformeerde gelederen in niet geringe mate uitgedund: het zijn voor een niet onbelangrijk gedeelte schrijvers, beeldende kunstenaars en journalisten die zich niet thuis bleken te voelen in 'het pand der vaderen'. Het lijkt ons daarom in het algemeen interessant, en voor de kerk van belang, kennis te nemen van de hier weergegeven sentimenten, ressentimenten en rationalisaties."

Nu, hier hebt u het 'framework'. Daar binnen worden we dan geconfronteerd met de diverse meningen en visies. Want of ze nu weggestuurd zijn of weggelopen, ze hebben allen hun kogels op de kerk afgevuurd. En die kogels raken niet alleen de gereformeerde kerken, maar treffen ook anderen.

Het is daarom dat wij opnieuw aandacht voor dit boekje vragen. Onze kerk — welke kerk dit dan ook maar zijn mag — is eveneens onder vuur.

Iemand heeft onlangs gezegd, dat het niet moeilijk is om Christen te zijn, maar dat het wel moeilijk is om afstand te doen van christelijke tradities en usances, als het blijkt dat die tradities en usances niets of weinig met het christelijk geloof hebben uit te staan.

Want het is opvallend, dat in dit boekje veel over de kerk gesproken wordt, wat de kerk moet doen en moet nalaten, waaraan de kerk mank gaat en wat de kerk zou moeten betekenen in de wereld en in het leven van de individueel. Dat gaat ons gemakkelijk af. Er zijn veertien verschillende personen in dit boek, maar het zou niet moeilijk zijn om er nog veertien bij te halen en hen te vragen hun visie op de kerk te geven. De kerk is nu eenmaal een wrijfpaal, waartegen velen zich schuren.

Het zou moeilijker worden, als diezelfde mensen hun verhouding tot God en tot Zijn Zoon Jezus Christus zouden moeten uitspellen. Dan zou de scheidingslijn scherper afgetekend zijn. Er zijn er in dit boekje, met wie je het hartelijk oneens kunt zijn en wier objecties je krachtig zou kunnen weerleggen, maar tot wie je uiteindelijk toch zou zeggen: ondanks alles man, je bent mijn broeder. Want ik ben een vriend, ik ben een metgezel van allen, die Uw Naam ootmoedig vrezen. Er zijn er ook, die veel woorden gebruiken en zich krachtdadig trachten uit te drukken, maar wie je zou willen interrumperen en vragen: geloof je of geloof je niet, dat Jezus de Redder der wereld en de Zaligmaker van je eigen leven is?

Want dit is het hart van de zaak. Daar komt het op aan.

We zeggen niet, dat het er weinig toe doet hoe een kerk leeft, welke tradities er heersen, wat haar standpunt is tegenover de vragen van de tijd. Dat is belangrijk. En als zodanig was het een goed ding, om verschillende mensen naar hun mening te vragen.

Maar de eerste vraag is en blijft toch: wat dunkt u van de Christus? "Gij, wie zegt gij dat Ik ben?"

Wij kunnen die vraag niet van ons afzetten (en dat doen sommigen van de geïnterviewden in "De kogel door de kerk"), maar dan hebben we het recht verspeeld om iets van de kerk te zeggen. Dan wordt alles wat met het geloof in de Heiland te maken heeft, verbazend leeg en zinloos.

Pas als we gelovig zeggen, dat Hij het is, dat Hij is de "Christus, de Zoon van de levende God" kunnen we samenspreken over de kerk. De kerk van Hem. Of dit nu een gereformeerde of een andere kerk is, doet nog niet zoveel terzake. Ons geloof in Hem maakt ons tot lid van de kerk.

Natuurlijk zouden de gereformeerden er goed aan doen, kennis te nemen van hetgeen in "De kogel door de kerk" geschreven is. Er kan zo gemakkelijk verstarring optreden en veel van wat er in de kerken gebeurt, heeft weinig of niets uit te staan met het wezenlijke van de Kerk. Het "raak niet, smaak niet, roer niet aan" principe is helaas nog teveel in zwang op kerkelijk terrein. En de dogmatische starheid van een kerk kan oorzaak zijn, dat mensen van haar weglopen. Dat zij allemaal toegegeven.

Maar het wezenlijke van de Kerk is, ondanks haar fouten en verstarring, dat zij een vergadering is van mensen, die weten gekocht te zijn door het Lam, voor eeuwig gekocht.

D.F.

SCHAKEN BUITENSHUIS — Ruth en Jack Brickenden en hun vier kinderen gebruiken hun 'patio' als een enorm schaakbord. Het gehele gezin heeft er aan gewerkt om de pionnen uit boomstammen van cedar hout te snijden. De koningen en koninginnen zijn 2 voet hoog en de andere schaakstukken 18 inches. De buurt toont veel belangstelling in het schaakspel.

Beelden van en uit

NEDERLAND

☆

Over inkomens, kidnappen en postkantoren

In vroegere dagen stemde de S.D.A.P. soms tegen hoofdstuk I van de Staatsbegroting, om uitdrukking te geven aan haar republikeinse en anti-koningsgezinde gevoelens.

Nu geeft "*Het Vrije Volk*,", het hoofdorgaan van de P.v.d.A., de meest objectieve verdediging van het Regeringsvoorstel, het inkomen van de Koningin te verdubbelen en van 2,5 miljoen gulden te brengen op 5,2 miljoen per jaar.

De ministers hebben nogal haarpijn gehad bij de behandeling van de ontwerpbegroting van 1967 en al zal het wel niet zo hard aan komen als in Engeland, ook het Nederlandse volk zal wel weer extra lasten te dragen krijgen.

Een voorstel om dan uitgaven te doen als bovengenoemd, terwijl ook Prins Bernhard nog een extraatje krijgt, valt dan op zulk een tijdstip een beetje rauw op de maag. Het moment is dan niet al te gelukkig gekozen.

"Doch wie over de eerste schrik heen is — zegt Het Vrije Volk — en zich de moeite geeft de argumenten in het voorstel te lezen en te wegen zal tot de nuchtere conclusie moeten komen, dat nu juist de stapsgewijs, ieder jaar weer met een wisselend aantal procenten gestegen lonen, de voornaamste reden zijn van de opzienbarende herzieningsplannen. De loon- en salariskosten zijn in de laatste vijf jaren met meer dan vijftig pct. gestegen. Ook de loon- en salariskosten van het bijna driehonderd man sterke personeel van het Koninklijk Huis. Geen bedrijf dat, naast maatregelen om een hogere produktiviteit en een grotere efficiëncy te bereiken, niet ook een deel van de stijging der kosten op de prijs voor de consument afwentelde. Het volledige inkomen van de Koningin uit de staatskas (2,5 miljoen) dekte al enige jaren op geen stukken na meer de personeelskosten; zij paste het tekort dus zelf bij.

De redenering van het voorstel is, dat zelfs na de aanvaarding van de verhoging volledige dekking al gauw weer een twijfelachtige zaak is."

Wij vinden dit een beter verhaal dan protestmoties van "jongeren" als van de K.V.P., die weer eens flink deden en zonder de stukken gelezen te hebben, een protest inzonden bij het bestuur van de Katholieke Volkspartij.

Intussen geniet de Koninklijke Familie van een welverdiende vakantie in Italië en behoeft zij geen perscommentaren te lezen van jongeren en ouderen, die menen een duit in het zakje te moeten doen.

Ook was er sprake van verhoging van de "schadeloosstelling" van de Tweede Kamer van 20.000 op 25.000 gulden. Vergeleken bij de 18.000 dollar die de Canadese parlementsleden krijgen is dit nog maar een magere vergoeding (van salaris mag men in dit geval niet spreken), maar — zegt het *Friesch Dagblad* —

"Op zichzelf genomen schijnt een verhoging van deze bedragen, gelet op het automatisme, dat we overal zien, niet zo vreemd. Maar men moet wel bedenken, dat het lidmaatschap van de Tweede Kamer, met name bij de grotere fracties, blijkbaar niet de gehele man vraagt. Er is voldoende tijd beschikbaar voor andere werkzaamheden. En dat is maar gelukkig ook. Want het zou niet best zijn, als alle 150 leden van de Tweede Kamer volledig beroepspolitici werden. Maar de meeste leden van de Tweede Kamer behoeven niet van hun kamerlidmaatschap te leven. Er zijn ongeveer 10 advocaten bij, 8 burgemeesters, 3 wethouders, 1 gemeentesecretaris, 2 hoogleraren, 2 leden van gedeputeerde staten, 7 boeren, 6 leiders van ondernemingen en een ganse reeks van bestuurders van grote organisaties, bedrijfschappen enz. Op zichzelf vinden wij dat niet verkeerd. Het maakt minder afhankelijk van een eventuele voortzetting van het lidmaatschap, het geeft veel ervaring in tal van politieke en maatschappelijke zaken."

Overigens is het wel buitensporig als men telkens de honoraria met sprongen omhoog ziet gaan. Wethouders van grote steden, die enkele jaren geleden nog met f. 10.000,— tevreden moesten zijn, genieten nu een salaris — misschien moet je ook dit betitelen met vergoeding, tractement, schadeloosstelling of wat dan ook — van f. 40.000,— en meer. Dit alles omdat men in 1964 de hogere ambtenaren een extra zware verhoging heeft gegeven. En dan spreekt het vanzelf, dat met het oog op de "qualiteits"-beoordeling de bestuurder niet met minder toe kan dan zijn "dienstknecht". Het gevolg is echter een steeds hoger opdrijven van de publieke uitgaven, die dan maar weer op de belastingbetalers worden afgewenteld.

Tenslotte breekt de hoorn des overvloeds en krijgt men noodmaatregelen als in Engeland: een loon- en prijsstop!

In Nederland horen we op de derde dinsdag van september wel, welke potjes op het vuur staan.

Zeker is, dat opnieuw meer van het volk gevraagd zal worden.

Rehabeam en Alva waren, vergeleken bij tegenwoordige bewindhebbers, toch wel humane figuren.

x
x x

Weinig vriendelijk was het commentaar uit Peking, toen de Nederlandse autoriteiten zich niet geheel en al konden verenigen met Chinese methoden en praktijken.

Een aantal Chinese ingenieurs woonde in ons land besprekingen bij in de Technische Hogeschool in Delft. Op een morgen werd één van hen zwaar gewond op straat gevonden, nabij een huis bij de Chinese legatie in gebruik. De man werd naar een ziekenhuis gebracht, doch door personeel van de legatie teruggehaald (men kan ook zeggen ontvoerd) en stierf de dag daarop in het ambassade-gebouw. De tijdelijke zaakgelastigde moest op het matje komen en werd verteld binnen 24 uur ons land te verlaten. Kidnappen is nu eenmaal in Nederland niet toegestaan. Hij werd z.g. persona non grata verklaard. De Nederlandse politie wilde de andere Chinese ingenieurs horen over de omstandigheden, waaronder hun collega was gestorven, doch dit werd van officiële Chinese zijde geweigerd.

Intussen nam Peking represaillemaatregelen, wees ook de Nederlandse vertegenwoordiger het land uit, maar hield hem tevens als gijzelaar vast, totdat de acht Chinese ingenieurs ons land hebben verlaten.

Bovendien werd Nederland allerlei fraais naar het hoofd gegooid en kwam zelfs de geheime Amerikaanse spionage op het tapijt. Vandaag (4 aug.) vervallen de visa, maar besprekingen brachten geen oplossing.

Wat zei Kipling ook weer: East and West will never meet!

x
x x

Toen we in Canada waren viel het ons op, hoeveel meer "service" door publieke organen daar werd verleend dan in ons goede vaderland. Zaterdags b.v. vindt meermalen bij de Posterijen een buslichting plaats. In Nederland slechts één keer in de ochtend. Thans is men van plan met ingang van 12 september circa 2.000 postkantoren op zaterdag te sluiten. Men zal geen postzegels meer kunnen kopen, zijn mail — onder meer bepaalde bladen — niet meer kunnen afhalen en verder allerlei ongerief moeten nemen. Terwijl de porti steeds worden verhoogd, worden de verleende diensten steeds minder. En dit geldt niet alleen de Posterijen. Men krijgt soms de indruk, dat het publiek er is terwille van de Rijksinstellingen en niet andersom. Ook hierin komt op een goede dag wel weer eens een keer, maar het is veel moeilijker de wijzer terug dan vooruit te draaien. Het alsmaar sluiten van publieke kantoren en het verminderen van dienstverlening is geen stap voor-, doch achteruit!

x
x x

We vermelden tenslotte de dood van de 63-jarige studentenpredikant aan de Landbouwhogeschool te Wageningen, Ds. H. Volten. Ds. Volten was een merkwaardig man: temperamentvol, gevoelig, goed spreker, onbeheerst tevens, een man vol ideeën, die niet van heilige huisjes hield, maar ook een moedig strijder, die de grondwaarheden van het Calvinisme niet prijs gaf.

Studentenpredikanten hebben soms een was studentikoze spraak. Volten ook, doch hij schaamde zich zijn overtuiging niet en daarom had hij invloed op jonge en oudere mensen.

Cn.

Den Haag, 4 aug. 1966.

Oude en nieuwe wijnzakken

1

Er is in de voortgang van ons mensenleven een altijd terugkerende strijd tussen oud en nieuw, tussen de neiging om te behouden en de drang om vooruit te streven, tussen conservatief en radicaal. Het is een strijd, die overal gevoerd wordt en die met name ook geconstateerd kan worden op het Christelijk erf.

Ons Christenleven heeft zijn duurzame en onvergankelijke waarden. Het zijn de dingen, die volkomen zekerheid onder ons hebben. Enige maanden geleden heeft Dr. Praamsma daarover in ons blad geschreven. En wie was hem niet dankbaar voor zijn waardevolle artikelen? Het zijn de waarheden en normen, die God ons in Zijn Woord heeft voorgelegd. Maar deze waarheden en normen nemen vormen aan. De vormen bewegen zich en veranderen in de loop der tijden. Bij het veranderen van de vormen wordt de bovenvermelde strijd gevoerd en de kruitdamp maakt het vaak moeilijk om juist te onderscheiden. Er is een gevaar om als norm te gaan verdedigen wat slechts vorm is. Er is omgekeerd een gevaar om als vorm overboord te gooien wat inderdaad norm is. Soms is het moeilijk om van dichtbij de juiste verhoudingen te zien.

Bij deze strijd tussen oud en nieuw vindt men over het algemeen drieërlei houding onder ons, Christenmensen.

Er zijn er, die niet ontkomen aan het eerstgenoemed gevaar. Het zijn de onverstoorbare minnaars van het oude. Ze vermoeden een adder onder alle nieuw gras. Ze lopen in hun traditionele tredmolen en wijzen elke nieuwigheid af. Als deze mensen stijfhoofdig zijn, kunnen het lastige figuren worden in de samenleving en vooral ook in de kerk.

Er zijn er, die stranden op de tweede klip. Het zijn de ontembare minnaars van het nieuwe. Ze willen graag elk oud woud omtrekken om daarvoor in de plaats nieuwe bossen te planten. Ook dat zijn moeilijke portretten. Je kunt ze alleen met een speciale handleiding benaderen. Ze kunnen ook doodgevaarlijk zijn voor de goede vrede.

En dan zijn er, die aan de ene kant het verband met het oude graag vasthouden, om toch vooral de norm, die er uit spreekt, niet te verliezen, maar die toch tegen de achtergrond van die blijvende norm de ontwikkeling in nieuwe vormen niet willen tegenhouden.

De laatsten verstaan dat de nieuwe vormen de waarheid nooit mogen aantasten. Maar ook omgekeerd, de levende waarheid mag in oude traditionele vormen niet verstikken.

Vandaag aan de dag is de botsing tussen oud en nieuw hevig. Zo hevig, dat er allerlei spanningen zijn, die dienen te worden weggenomen.

Zulke spanningen zijn er in onze Christelijke gezinnen. Ook al wordt de onderlinge verhouding in het Christelijk gezin door liefde beheerst, toch zijn er telkens botsingen tussen ouders en kinderen. Veel ouders kunnen de denkwijze van hun kinderen niet meer volgen. Ze staan vreemd tegenover hun afkeer van het traditionele, tegenover hun onderlinge conversatie, hun modern levensgevoel, zelfs tegenover hun religieuze belevingen en reacties. Daartegenover vinden kinderen hun ouders hopeloos ouderwets met opvatttingen, die in hun levensschema niet meer passen. Ze vinden het lieve mensen, maar niet meer geschikt voor een vruchtbaar gesprek.

Dezelfde spanningen zijn er in de kerk. In Nederland zijn ze er wel heel sterk. Daar spreekt men van een "heroriëntatie" in het kerkelijk en geestelijk leven. In deze "heroriëntatie' 'wordt veel, dat jarenlang in een na-Kuyperiaanse periode als onbetwistbaar heeft gegolden overboord gegooid. Men pretendeert, dat de normen van Gods Woord er in geen enkel opzicht door worden aangetast. Maar anderen kunnen zich maar moeilijk in deze verschuivingen vinden en vrezen een gevaarlijke afbuiging van het schriftuurlijke spoor. Vanuit Nederland waait deze wind van "heroriëntatie" over naar dit continent. Trouwens, de ons omringende wereld met zijn enorme wetenschappelijke en technische ontwikkeling brengt ons ook in dezelfde problematiek. Zonder twijfel gaan ook wij in ons "Reformed" kerkelijk leven een periode van "heroriëntatie" tegemoet.

Ik zou nog meer terreinen kunnen noemen waar deze spanningen worden gevoeld. Het is echter niet de bedoeling van deze artikelen er een gedetailleerde beschrijving van te geven. Noch minder willen we ingaan op de concrete verschillen, die deze spanningen veroorzaken. We willen over die eeuwenoude altijd weer terugkerende strijd tussen het oude en het nieuwe, of wil men tussen het traditionele en het progressieve zelf iets zeggen.

We willen trachten dat te doen vanuit de Schrift en nemen daarom als uitgangspunt de tweeling-gelijkenis, die onze Heiland vertelde over de nieuwe lap op het oude kleed en de nieuwe wijn in oude zakken. Uit deze gelijkenis spreekt zulk een heilige levenswijsheid, dat het de moeite waard is er op in te gaan in verband met de vragen, die ons hier bezighouden. In een volgend artikel willen we deze tweeling-gelijkenis wat nader bekijken om dan daarna te zien, dat zowel de conservatieven als de radicalen in ons christelijk leven er hun winst mee kunnen doen.

Henry Van Andel

BEZOEK PRINSES BEATRIX EN PRINS CLAUS AAN CURACAO

Tijdens een rondrit over het eiland Curacao hebben prinses Beatrix en prins Claus de eerste steen gelegd voor een nieuw hotel van de "Hazeleger Hotel Maatschappij".

Geef Uzelf of schenk een ander een goed boek !

CHRISTIAN MARRIAGE by Rev. R. L. Veenstra
There are 180 pages in this volume and they contain some of the wisest counsel on the question of Christian Marriage we have ever read . . . we would like to see a copy of this book in the hands of all young people contemplating matrimony." (The Evangelical Christian). Price $2.90

ARIE EN KATRIEN IN CANADA
Emigranten mijmeringen. Gezonde humor en op de man af. $2.50

LIVING IN A NEW COUNTRY by Rev. T. C. Van Kooten
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country. Price: $2.95

IN THE MIRROR by Prof. Dr. J. Kromminga
This book is published in connection with the centennial of the Christian Reformed Church in 1957. The author reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel. Price: $2.90

A PREY TO SATAN by C. Sluys
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church in Holland. Price: $3.00

THE STOWAWAY by Wm. R. Rang
Hendrik Tromp has one thing in mind. He wants to find his father. But he does not know where to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution. Price: $2.50

These books are published by:

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.

Box 312, Station B, HAMILTON, ONT.

INGEZONDEN

SUPREME COURT WIJST BEROEP VAN MR. HOOGENDOORN AF

Het stond in de krant: Mr. Hoogendoorn ontslagen! Hebt U het gelezen? Schreef U ook een brief?

U kent hem toch nog? Dirk Hoogendoorn van Orangeville waar zoveel om te doen geweest is? En nog is! Eerst kreeg hij plotseling bericht dat hij op dinsdag 26 juli ontslagen zou worden. Waarom? Omdat dit aanbevolen werd door een "Conciliation Board" die benoemd was om de geschillen tussen de Company en de Steelworkers op te lossen. 't Was toch ook wel erg. Sinds maart hadden ze strubbelingen gehad bij de contract-onderhandelingen. 't Werd nu toch ook nodig tijd dat er een eind aan kwam. Kom, hebben ze misschien gedacht, laten we ons met elkaar verzoenen via een bemiddelingsraad. Vooral goed duidelijk maken wat er zo al aan hapert. En dan maar afwachten wat de raad gaat aanbevelen. O ja, dat rare mannetje Hoogendoorn moet er maar uit. Wat een lastpost. Gaf zelfs aanleiding tot een staking! Bleef nota bene nog werken ook terwijl er weinig te doen viel. Waarom nou niet die contributies aan de Steelworkers betaald? Dan was hij er toch af? Onbegrijpelijk! Betaalt een gelijk bedrag (ja hij bood aan het te *verdubbelen!*) aan het Rode Kruis. 't Zit niet in het geld! Waar dan in? Bijbelse beginselen? geloofsovertuiging? Wat zou dat betekenen? Toch wel een goeie werker. Maar hij moest niet zo zwaar op de hand zijn. Hebben we het goed? Wat hij niet de eerste die werd aangenomen op de fabriek?

* * *

Het stond in de krant: Hoogendoorn's beroep afgewezen! Hebt U het gelezen? Schreef U ook een brief?

On dinsdag 2 augustus kwamen we de inhoud te weten van de uitspraak van Mr. Justice Campbell Grant. De Supreme Court droeg Mr. Hoogendoorn op de kosten aan de Steelworkers te betalen. Hij werd dus in het ongelijk gesteld. Herinnert U het zich nog? Op 9 mei kwam de zaak van Mr. Hoogendoorn voor. Zijn advocaat, Mr. Brian A. Kelsey, drong er op een werkelijk kundige manier op aan, dat het arbitrage-besluit van County Judge G. H. F. Moore teniet verklaard zou worden. Judge Moore had namelijk de Company opgedragen Mr. Hoogendoorn een verklaring voor het inhouden van Steelworkers' contributie op te sturen welke hij binnen zeven dagen moest tekenen en terug geven. Deed hij dit niet, dan diende de Company haar macht te laten gelden en hem te ontslaan. Mr. Hoogendoorn weigerde te tekenen, maar mocht blijven werken nadat bekend werd dat hij Mr. Kelsey instructies had gegeven om in hoger beroep te gaan bij het Supreme Court.

De bewijsvoeringen die Mr. Kelsey op 9 mei aanhaalde waren hoofdzakelijk gebaseerd op het feit dat Mr. Hoogendoorn in zijn recht was aangetast, namelijk, het recht om zichzelf te verdedigen voor de arbitrage-raad. Hij werd niet eens geïnviteerd. Pas later vernam hij dat de uit één man bestaande arbitrage-raad (Judge Moore) was benoemd. Alleen de Company en de Steelworkers kregen gelegenheid hun standpunt voor Judge Moore uiteen te zetten. Toch was Mr. Justice Grant het niet eens met deze zo voor de hand liggende verdediging. Waarom niet?

* * *

Ondergetekende was ooggetuige toen Mr. Hoogendoorn op 26 juli door een van de fabrieksdirecteuren, Mr. J. L. Maw, werd tegengehouden en hem de toegang werd geweigerd. Precies een week daarvoor had Mr. Hoogendoorn de ontslagbrief van de Company gekregen. De brief maakte duidelijk dat de Company en de Steelworkers een aanbeveling betreffende zijn ontslag hadden geratificeerd. De C.J.L. Foundation, die natuurlijk direct door Mr. Hoogendoorn werd geraadpleegd, heeft al het mogelijke gedaan om via besprekingen met Mr. Maw, Mr. J. H. Osler, Q.C., (advocaat van de Steelworkers) en Mr. R. Jones (fabrieksdirecteur) het ontslag van Mr. Hoogendoorn alsnog te voorkomen. Het leverde geen resultaat op. Wel veel publiciteit. Hoe kon het anders? Had Justice Grant niet verklaard dat er niets diende te veranderen op de fabriek totdat hij een uitspraak deed?

Op de laatste dag werd Hoogendoorn verteld dat zijn tijdkaart zou worden weggenomen. Tevens eiste de voorman, Mr. Harold Buffett, de sleutel op van de fabriek die indertijd (gedurende de staking!) aan Hoogendoorn was gegeven. Toen vertrouwden ze hem nog. Onder protest heeft Hoogendoorn de sleutel teruggegeven. Hij gaf de Company te kennen (en had dit ook gedaan via een telegram aan Mr. Maw in Hamilton) dat, mocht hij de volgende dag door de Company en de Steelworkers verhinderd worden zijn werk te hervatten, hij (gerechtelijke) actie zou beginnen.

Na zijn ontslag werd door de C.J.L. Foundation een "press release" opgesteld waarin de Foundation haar leedwezen uitsprak dat de Conciliation Board deze aanbeveling had gedaan, dat de Company en de Steelworkers ermee accoord gingen, en dat de Company Mr. Hoogendoorn ontsloeg in strijd met de uitdrukkelijke wens van Mr. Justice Grant.

Kort na zijn ontslag vertrok Mr. Hoogendoorn voor een week naar Ontario's mooie noorden. Hij ging vissen . . . .

Na bestudering van de uitspraak van Mr. Justice Grant blijkt wel dat er genoeg over te zeggen valt dat niet helemaal pluis is. Dit werd door de C.J.L. Foundation dan ook uit de doekjes gedaan, weer in de vorm van een "press release". Mr. Justice Grant gaat er nameuijk van uit, dat Mr. Hoogendoorn dan pas een klacht mag indienen nadat hij ontslagen is, als gevolg van een arbitrage-zitting waar, zonder dat hij er aanwezig was, of er weet van had, zijn op de wet gegronde rechten werden besproken en vastgesteld. Met andere woorden, dit kan betekenen dat iemand die beschuldigd wordt van diefstal zichzelf niet mag verdedigen dan nadat hij door de rechter is gevonnist en naar de gevangenis gestuurd. Nog sterker, iemand die veroordeeld wordt tot de galg mag zich dan pas verdedigen als hij opgehangen is! Als we van de veronderstelling uitgaan dat Mr. Hoogendoorn een wettelijke klacht zou *kunnen* indienen na zijn ontslag, wat zou er dan gebeuren als een andere arbitrageraad hem in het gelijk zou stellen? De Company zou dan gedwongen worden twee tegenstrijdige arbitrage-besluiten te gehoorzamen.

Vast staat nu dat Mr. Hoogendoorn van deze uitspraak van Mr. Justice Grant in hoger beroep gaat bij het Ontario Court of Appeal. Dit neemt tijd en veel studie *en veel geld!*

We hopen, en ook hierin zullen we Mr. Hoogendoorn graag van dienst zijn, dat hij spoedig een andere baan mag vinden. We vertrouwen, dat de Here voor Zijn kinderen zorgt.

De C.J.L. Foundation *blijft* Mr. Hoogendoorn steunen. Ook nu!

Toch gaat het hier niet zozeer om zijn persoon. Sommige mensen beschuldigen ons van doordrijverij en dat Hoogendoorn door ons als een martelaar wordt voorgesteld. Zulke mensen moesten zelf eens gaan praten met deze nederige Christen. Hij en onze trouwe aanhangers weten dat het hier niet in de eerste plaats om hem gaat maar om de zaak van recht en vrijheid. De in de *Canadian Bill of Rights* gegarandeerde principes van godsdienstige en politieke vrijheden hebben betrekking op alle inwoners van ons mooie land. Ook op Hoogendoorn die gelooft, zoals ook de *Canadian Bill of Rights* bevestigt, "dat de Canadese Natie is gefundeerd op principes die de oppermacht van God erkennen". Wij *blijven* strijden voor deze dierbare rechten en vrijheden op het sociaal-economisch terein van ons leven in de vaste zekerheid dat de Here in het uitdragen van Zijn gerechtigheid nimmer te veel van ons vraagt.

Prof. H. van Riessen heeft ergens gezegd dat Christenen het zichzelf moeilijk maken doordat zij het te gemakkelijk willen maken. Hij zei: "Wij willen het ons nl. te gemakkelijk maken in een wereld die het ons bijzonder moeilijk maakt. Deze geseculariseerde wereld wil nl. niet naar ons luisteren; zij heeft ons in het geheel niet nodig en zij vindt de blijde boodschap belachelijk . . . . Zij die adieu zeggen, nemen nl. niet serieus, dat deze wereld verlost is, dat het Christus om deze wereld gaat. Zij daarentegen, die haar welkom heten zoals zij is, Zij daarentegen, die haar welkom heten zoals zij is, nemen de zonde der secularisatie niet serieus."

Zou het de Here dan niet ook om Canada gaan? Mogen wij door onze zonde (gemakkelijkheid) de doorwerking van Zijn verlossing der wereld (Canada) in de weg staan.

Christenen, de C.J.L. Foundation rekent op Uw steun, Uw woord, Uw daad, Uw gave!

S. De Jong,
C.J.L. Foundation,
P.O. Box. 151, Rexdale, Ontario.

FARMS TE KOOP

100 acre, 95 bewerkbaar, nieuwe hiproof barn, 3 slaapkamer huis, heeft alle gemakken. Een paar mijl van Embro. Prijs $22,500 met $5,000 down.

Een 240 acre farm, 230 acre bewerkbaar, 2 prachtige huizen, hebben alle moderne gemakken. Barn 44 x 70 en 50 x 50. Silo, melkhuis, melkcontract, nieuwe stallen, stalcleaner. Met de farm gaat de gehele crop en 75 stuks Holstein vee. Eigenaar moet opgeven wegens ouderdom. Deze farm is gelegen aan de hoofdweg, een paar mijl van Ingersoll. Dit is een prachtige farm en de moeite waard om eens te zien.

Eveneens 150 acre aan de hoofdweg, 4 mijl van Woodstock. Twee prachtige huizen, alle moderne gemakken. Grote barn, is uitgerust met stalcleaner, melkhuis, bulktank. Dit is een extra grote barn met veel gebouwen. Deze kan ook met of zonder vee en machines gekocht worden en is direct te aanvaarden.

Ook hebben we meer farms van 50 tot 500 acres, eveneens tabaksfarms rond Woodstock, Embro en Delhi en Aylmer.

Voor meer informatie schrijf of bel

Mr. of Mrs. Jan Wybenga
Box 73, BEACHVILLE, ONT.
Tel. 423-6406

Vertegenwoordigen

Henri Bouckaert
Realtor, Aylmer, Ont.

Voor een geslaagde vakantie met de hollandse gezelligheid.

"Little Europe Resort"

BRACEBRIDGE, MUSKOKA

Cottages te huur tegen redelijke prijzen. Uitstekende kampeer-, zwem- en visgelegenheid. (Ideaal voor groepskampen.) R. S. Bakema. Tel. 645-2738.

"Little Europe" vindt U 8 mijl ten O. van highway No. 11 aan de Vankoughnet Road, ongeveer 7 mijl ten N. van Gravenhurst en voorbij het Muskoka Airport. Plm. 35 mijl van Chr. Ref. Church in Orillia.

Natuurgeneeswijze

Het vanouds en alom bekende Kruidenhuis Flora bestrijdt reeds 40 jaren alle slep. ziekten (behalve kanker) met zijn geneeskruiden met de prachtigste successen, ook in schijnbaar hopeloze gevallen. Gegar. onschad.! Attesten liggen ter inzage. Toezending desgew. blanco. Wat U ook mankeert en wat U ook al hebt geprobeerd, meldt Uw ziekten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

CALVINIST - CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

CHRISTIAN CC COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont., Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be printed without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

OUR CENTENNIAL "REVIVAL" AND WE (2)

Regeneration and the Kingdom of God

by Rev. Al. J. VandenPol

It is with great diffidence that I enter upon the matter of our self-examination in connection with our National Centennial and the Spiritual Revival called for by Rev. Premier Manning of Alberta. However, I hope that every reader will realize that I do not exclude myself, nor my family or congregation from it. On the contrary, we will have ourselves very much in mind.

Not so long ago I ventured to preach on the Word of Jesus to Nicodemus: "Verily, verily, I say unto thee, Except a man be born again, he cannot see the kingdom of God" and "Verily, verily, I say unto thee, Except a man be born of water and the Spirit, he cannot enter into the kingdom of God" (John 3:3, 5). When we see and listen to the beginning of that conversation of our Lord to Nicodemus, some very striking things appear before us.

First of all: Nicodemus, no doubt, considered himself to belong to God's people — and he did. Secondly he took not only the Holy Scriptures serious as the Word of God, but also Jesus Himself. Jesus could teach him to understand that Word more than anyone else; "we *know that thou art a teacher come* from God." And I even think, that we do not assume too much, if we take it, that at least Nicodemus had the idea that Jesus might be the Messiah, the Christ; his later relationship to Jesus may bear this out.

Yet, when Nicodemus comes to the Lord Jesus, apparently to be enlightened and taught concerning the Kingdom of God, Jesus does not even give him a chance to bring his problems and questions on the table, but cuts him short and says: "In all earnest I tell you, you must be born again of water and the Spirit before you can see, let alone enter into the Kingdom of God."

What this tells us is, that before we are able as children and people of God to see, to enter, to live and labor in the Kingdom of God, we must be born again of water and the Spirit. Jesus says, as it were: "It is useless to speak about and to labor for the Kingdom of God, unless you know that you are born again."

This does not mean, of course, that not all people, believers and unbelievers, by their life and work will bring about the fulness of God's Sovereign Rule, but it makes it unmistakenly clear, that without regeneration, without the radical and conscious renewal of our life through Christ's redeeming grace and Spirit, we will not be within, but without the blessed reality of this Kingdom and that we even only live by our distorted views of that Kingdom here on earth. For notice well: Our Lord did not only say to Nicodemus — what many people seem to read in it: Unless you are born again you cannot be saved and go to heaven, but Unless that is so no man can see nor enter *the Kingdom of God.*

Except a man, i.e. any man, be he a ruler in Israel, a member in good and regular standing within the Church or anything else. Personal rebirth is an essential condition for it.

And the remarkable thing is, that Jesus Christ says this to Nicodemus right off the bat. When Jesus meets the rugged, uneducated fishermen of Galilee, belonging to the multitude that does not know the law, He only says: "Follow Me." And the same to the notorious publican Levi. And to another publican, known for his extortions, Zaccheus: "Come down in a hurry, for I must be in your house." But of all people to Nicodemus, a ruler of the Jews, *the* (not a) master of Israel He says: In all earnest I assure *you*, unless a man — whatever he is or thinks of himself — is born again of water and the Spirit he cannot see, let alone enter into the Kingdom of God.

It seems to me, that the Lord Jesus here certainly reflects upon the need for self-examination of the man, who by all standards thinks that he can consider himself to be an "insider" of the Kingdom of God.

Consequently this is something which we all as born and bred members of a faithful, doctrinely pure and solid church must take to heart. Do we, preachers, office bearers, leaders, members and workers of the Church in the different spheres of the Kingdom of God, know that we are born again? If not, we do not only stand outside the blessed Kingdom of God, but even our views and ideas about it are wrong and fruitless.

In this connection I like to tell you, that paging through approx. 25 books with sermon outlines and several other ones (the big majority of which came from the Netherlands) I could only find one preacher writing about this text. I do not jump to any fast conclusion. Maybe my library is one-sidedly composed ;and other texts may have much bearing on the same matter. But still it gave me an uneasy feeling, especially when I dug into this text. And frankly: My reader, ask yourself the question: When did you last hear a sermon on the absolute necessity of radical personal regeneration in connection with your life and labor in the Kingdom of God? And alas, the even more important question: Do I know that I am born again by the Word and the Spirit of our Lord Jesus Christ? For if we cannot face this question squarely and answer it in the affirmative from the heart, we cannot as members of the Christian Church go beyond the facts of Christ's conversation with Nicodemus.

I know that in our pastoral work as ministers and elders with our young people we must be very careful not to judge about the heart; and that according to the judgment of Christian love we must hold all who have have public profession of our Lord Jesus Christ for true believers unless their lives prove the opposite. But we *must* confront each other with the truth, that unless a man is born again of water and the Spirit he *cannot* see or enter into the Kingdom of God. Is this done sufficiently?

And in many instances the New Testament shows us, that time and again we must return to this question in our life as well as in the life of the Church. So when we are called to reconsecrate our hearts to God to as Reformed Christians be a leaven in our nation, the first question is: How is my personal relationship to my Lord and Savior Jesus Christ and how does it appear in my life for myself and to others?

I am thinking, for instance, of what the apostle Paul says in 1 Cor. 3:1-3: "But I, brethren could not address you as spiritual men, but as men of the flesh . . . for you are still of the flesh. For while there is jealousy and strife among you, are you not of the flesh, and behaving like — carnal or unchanged or unregenerated — men?"

And think of the judgment which the Great Church Visitator Jesus Christ Himself passes on not only to Laodicea, but especially to Sardis. Laodicea had much to offer and to say to the other churches and the world — it thought — though we don't know whether it also did. And Sardis had a name that it was a living church, but Christ says: You are dead. And the reason was not that there was not enough action, but because: I, Jesus Christ "have not found thy works perfect before God."

How can our life, personally and as a Church, be found perfect before God? Only, if it is done in the most real sense of the word: Out of Christ and in His Holy Spirit.

We must bind upon the hearts of each other and of ourselves, the Christian life and action is *not*

(Continued on page 10)

Police Brutality - Communist Style

"Mellowing" Rumania a Red Chamber of Horrers

Rev. Richard Wurmbrand, Lutheran Minister, recently released from Red prison

Dean Manion: I have with me at the microphone today, Reverend Richard Wurmbrand, a Lutheran minister who recently arrived in this country (U.S.A., ed.) from Rumania. A few weeks ago, he made a sensational appearance before the Internal Security Subcommittee of the United States Senate which was publicized immediately all over the world. The Reverend Wurmbrand was imprisoned by the Communist Government of Rumania for fourteen years. He is here at this microphone now to tell us about the cause and the conditions of that imprisonment—how he came to be released and what he is now doing in the United States. Reverend Wurmbrand, we are delighted to have you here at the Manion Forum.

Rev. Wurmbrand: I am also very glad to be with you.

Dean Manion: Tell us when and how you happened to be released after this long imprisonment.

Rev. Wurmbrand: I have been released a year and a half ago. At that time a delegation of our Rumanian Government came to the States to ask for loans, and in order to win the sympathy of the public opinion they released nearly all the political prisoners of Rumania. Those who have been in Rumanian prisons for the sake of faith have always been considered as political prisoners, so they also fell under this amnesty.

Dean Manion: You were in Rumania after that for about a year and then you were permitted to come to this country. How did they allow you to get out of Rumania to come here?

Rev. Wurmbrand: It is a well-known fact that Rumania sells its citizens, it sells the Jews—over 600,000 Jews have been sold. The Communists mock the Nazis—they say, "the Nazis were stupid, they killed the Jews, we sell them." Exactly as we read in the Old Testament that the brothers of Joseph wished to kill him but one of them said, why should we kill him, we can win money by selling him. And, that is their mentality, the sell the Jews, they sell German national minorities to Western Germany, they sell Armenians. So I was among those purchased. For me the money has been paid by church authorities.

Dean Manion: Tell us, why were you jailed in the first place, Rev. Wurmbrand?

Rev. Wurmbrand: Against me there were many charges. One of the main charges was that I worked in the representation of the World Council of Churches of Geneva in Rumania. Secondly, I have published several books about Communism from the Christian point of view. The purpose of these books was to win the Communists for Christ. Thirdly, we had worked secretly among the Russian troops which had occupied our country. We printed secretly and distributed among them over a hundred thousand Gospels and other Christian literature. We won many Russian soldiers and officers for Christ. This was also forbidden work. We baptized them, etc., so there have been many charges against me.

But this is a question that is put only to you in the West, "why somebody is arrested?" With us the question is, "why somebody is not arrested?" Everybody with us is liable to be arrested even without having done anything. A colleague of mine, a pastor, was sentenced to seven years in prison because on Christmas Eve he preached that Jesus, being a babe, Herod wished to kill Him, but His Holy Mother fled with Him to Egypt. This was the charge: *that*

(Continued on page 11)

THE WORLD AROUND US

by John Vriesinga

No Cure, Except . . .

Much has happened since our last exporatory trip around the world, little has really changed. Vietnam is still the number one hot spot, with the United States living up to the promise of "escalating" the war until the communists stop their aggression from the north. With "escalation" they mean of course that they will increase military pressure on the Communists as long as necessary to make North Vietnam give up. There are now some 400,000 American troops in South Vietnam, which is an outrageously high number considering that there never was a formal declaration of war.

President Johnson recently said that America's military strength in South Vietnam is about ten times that of the North Vietnamese. The situation seems pretty well hopeless for North Vietnam. But what is the good of that if they keep refusing to surrender in spite of that hopelessness?

It's like an unequal fight between two boys on the school yard. A big and strong fellow sits astride a furiously struggling little runt and demands: "Do you give up?"

"Never," hisses the little fellow hotly.

"Then I'll have to squeeze you still harder," sighs the big one.

"See where it'll get you!" The small one almost spits the words out.

So the big United States sends more bombers over North Vietnam with the order to destroy the oil depots close to Hanoi and Haiphong. Small North Vietnam can do little to stop them and when the bombers leave more than 60% of North Vietnam's oil reserves go up in flames and billowing clouds that darken the sky.

That was the hard squeeze of the big fellow. It draws a roar of disapproval from an assorted group of bystanders.

"How dare you hurt him so," even some of the friends of the big boy shout angrily. And the friends of the little fellow make a fearful racket indeed. But none of them so much as lifts a finger.

"We'll get you for that," the North Vietnamese scream. "We'll put the captured American bomber pilots on trial as war criminals." Then they publish photo's showing some of these pilots being marched through the streets of Hanoi.

It was a vicious scratch across the face of the big fellow. It draws blood and an angry grunt, because the United States cannot afford to have even this threat hang over the heads of its soldiers.

According to international law prisoners of war may not be molested in any way. Even marching them through the streets of Hanoi is a violation of international law. Of course, the North Vietnamese knew that. But they also knew that most of the bystanders wouldn't say much. And they were so right. This time there was no roar of disapproval.

The British prime minister flew to Moscow and said to Kosygin and Breznev: "Won't you tell the little fellow that he can't do that? He has to fight according to the rules!" But Moscow grunted and angrily shook its head, saying: "We will not interfere in the matter of the American pilots."

There was little else Moscow could do. Frankly, Kosygin and Breznev were a little embarrassed to have to say this. Didn't Mr. Harold Wilson realize that some of the other bystanders were actually looking for Moscow to help the little fellow? Well then!

Just listen to this ugly looking slant eyed creature there, for instance. He is the loudest of all. "Sure, go ahead," the Chinese shout. "Treat those dogs like the criminals they are. Kill them, that's what they deserve!"

Then this big fellow looks hopefully toward the other bystanders. Now they can hear that he is the real friend of little nations. Not those Russians; they merely pretend to be friends, while in secret they hope that the west will win.

But the little nations stand silently around. They know that the Chinese fellow does little more than shout. They know that the Russians on the one hand want to live in peace with the west (and they can't blame them) while on the other they want the friendship of the little nations just as badly.

And so the fight continues with shoutings and curses and angry slaps across the face. But it is more than an ordinary fight between two boys in some school yard. It is a bloody war in which thousands of soldiers and civilians die. It is the outbreak of a disease that has wrecked this world since shortly after its beginning. An ugly disease that ravages life in all its manifestations. The disease is called "sin" and there is no cure for it except the leaves of the tree which grows on either side of the river of life that proceeds out of the throne of God and of the Lamb.

Of course, if the people in Washington and Paris and Moscow simply do not believe this "stuff", there cannot be any healing of their nations and the disease will break out again and again in spite of the solemn treaties a thousand peace conferences may produce.

PARTY LEADERSHIP AND RECENT DEVELOPMENTS

In spite of the numerous demands and varied cries in recent years, for the removal of the old antagonistic party leaders, Prime Minister Pearson and Opposition Leader Diefenbaker continue to play their role in politics. Their age is having little effect on their political careers and performances except that the Prime Minister is growing somewhat older and the Opposition Leader a little deafer. Recent developments, instead of weakening the positions of the leaders of the two major parties seem to have consolidated the parties' support of their leaders by eliminating potential contenders for the leadership of the parties.

The Liberal Party is now finding itself in one of these dangerous situations in which one wrong move can spell its doom. The party has the tradition, which goes back to confederation, that leadership of the party alternates between English and French Canadians. Thus both Guy Favreau and Jean Lesage were strong contenders for the leadership of the party. Guy Favreau however lost all his chances as Justice Minister, when the Dorion Report accused him of a lack of proper administrative judgment; since then, the former Liberal Justice Minister has been forced to retreat into public silence and insignificance.

Quebec Premier Jean Lesage, until a few weeks ago, had a history of political success, was a good administrator, active, modern, and well-known in the provinces outside of Quebec. Fully conscious of his possibility to conquer the Liberal Party's leadership, he decided to make a Western Tour some months ago to polish his image in the Western and English-speaking provinces. However, what seemed like a good intention, turned out to be a disastrous failure. Instead of polishing his image, he tarnished it; and then buried it a few weeks ago in his defeat against Daniel Johnson's Union Nationale. The two major contenders for the leadership of the Liberal Party have vanished, leaving the Prime Minister in that position stronger than ever. With these 2 French Canadians gone, and conscious that another English Canadian leader may cost the Party its Quebec base, the Liberal MPs are rallying their support behind the Prime Minister, hoping that time will bring a change.

It is quite obvious that the Finance Minister Mitchell Sharp, is now considered heir apparent. He is an adequate performer in the House, and quite capable of dominating the debates and handling Opposition questioners; but some of his finance policies have not been as popular as may be expected from a Member of Parliament who intends to conquer Party leadership. Paul Hellyer needs hardly be considered. Besides being a failure on the front bench when it comes to debates and parliamentary performance, his integration policy for Canadian defence has become a disintegration policy for his political image; for it has split his support among the public, many of whom have taken sides pro or con. Robert Winters, the Minister of Trade and Commerce, has personality, which is a great asset; but he lacks the bilingual abilities which both Hellyer and Sharp are working hard to improve.

It is the bilingual nature of a candidate for the leadership that may save the Liberal Party's neck. For that reason Paul Martin, the External Affairs Minister, ranks high today. He is fluently bilingual, could be passed off as a French-Canadian, and is well-known among the public. If anyone, he would in all probability receive most support, in case the leadership issue should arise in the fall at the Liberal Party Convention. But his success would in large part depend on the importance the MPs attach to the French-Canadian qualifications of the future Liberal leader. And this is likely to be quite high, for the Liberal Party, more so than the Conservatives, are very dependent upon the support of Quebec; the election of an English-Canadian (such as Paul Martin), bilingual or mono-lingual, could mean political suicide.

The condition of the Progressive Conservative Party is little different. The main contenders for the party's leadership have been George Hees and Davie Fulton; both were Cabinet Ministers in Diefenbaker's Government before the Cabinet split over nuclear warheads. Both men had to defend themselves in the recent Munsinger inquiry, and both are undoubtedly waiting to let the dust of the inquiry settle, before making any other moves. But Mr. Hees has been a disappointment in Opposition, and has not demonstrated the debating abilities that have made Mr. Diefenbaker such a strong Opposition leader. And Davie Fulton is continually haunted by non-success. His real disadvantage is his failure in British Columbia provincial politics. Yet he is an authoritative figure in the House, and is probably the leading contender for the Conservative leadership, even today.

The Munsinger Inquiry seems to have rallied the party around Diefenbaker again. While this development should not be overestimated, there are some indications that the Conservative MPs were generally well-pleased with Mr. Diefenbaker's performance in the House at the time of the Munsinger affair. Mr. Diefenbaker's leadership has been, in part, consolidated.

No-one today seems to be in a rush to remove the old party leaders; least of all Mr. Pearson and Mr. Diefenbaker themselves. They seem to enjoy politics thoroughly and have given all indications that they are intent on staying — at least for the time being.

H. R. Jonker.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SOMETHING UNFORGETTABLE

Because the solutions of the previous problems cannot be published as yet, we have opportunity to discuss other items. Time and again in tournaments and in matches for championships, positions occur which are unforgettable. The following draw took place in 1924 in a tournament in Gyor in Hungary. Dr. G. Nagy, one of the younger Hungarian generation of that time, was a brilliant player but missed the chance to study chess as he should have done. In his game against the German M. Walter he fought hard but the position shows that his chances are bad. With three Pawns for the exchange White seems to be winning. But Nagy planned a deep trap and because White fell right into it the Hungarian was able to save a half point out of the lost game.

Black: Dr. G. Nagy

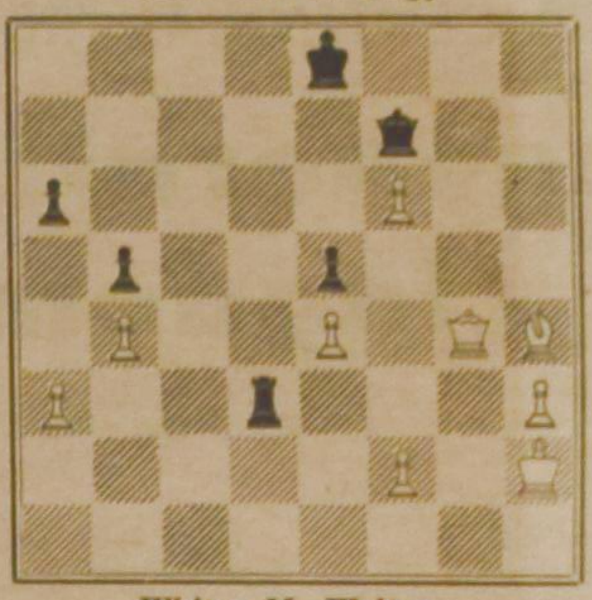

White: M. Walter

Position after 55. QKN7-KN4.

The game continued as follows:

55. —, KK1-B1
56. QN4-B8 ch, QB2-K1
57. QxP??, RxKRP ch!!
58. KxR, QK1-K3 ch!!
59. QxQ, and stalemate.

Don't you think that this is indeed unforgettable?

"Revival"

(Continued from page 9)

only a life and work that seeks to promote an application of Christian principles for all areas of life — how true this in itself may be — but that our own living and working in its motivations, style, character and behavior must breath the Word and the Spirit of Christ; it must be life and labor in which *in itself* something of Christ the living Lord must be seen. And in such a life, we as well as others, are assured of the regenerating grace of Christ working in us. Whoso keepeth the Word of Christ, in him verily the love of God is perfected (1 John 2:5).

I do not think that we have to scrutinize whether the things which we undertake in the name of Christ are right or not. I am in general convinced they are. But the fact that we may do the right things and stand for the true causes, does not in itself mean that therefore we see and enter the Kingdom of God; does not mean without more that we are truly, in our life children of God, and newborn servants of Christ. This is a matter of the heart, it is a matter of being changed, renewed and filled with the Spirit of our Lord Jesus Christ, so that in all that we are undertaking we can humbly and sincerely say: I live, however not I, but Christ lives and works in me.

It is my humble opinion, that when we are going to lift up our voice and stretch out our hands filled with the precious heritage delivered unto us by our fathers, we must first do some sincere and deep-reaching soul- and heart-searching with ourselves, personally, and also as a Church and as leaders and members of different Christian organizations, whether indeed in all things we do not strive for the goals of the Kingdom of God — as we see it — but also whether the ways we walk are the footsteps of the Master; whether the means we use are the means which the Word and Spirit of Christ alone puts at our disposal; whether we ourselves indeed have given ourselves heart, soul, mind and body to Christ to be used only by His Spirit from the very first step to the last in all our Christian endeavors.

I do not say, that this does not happen, or that this does not happen in many instances; neither do I say that we do not every day fall short, I must admit this very much so in my own life.

But on the other hand aren't there indications, serious indications also among us, that the spirit in which we go about our Christian business in the Church and in other areas of life, is not the Spirit of Christ, but the spirit of man, unchanged, unregenerated man?

I come back to the exhortation of the form for the Lord's Supper: "First. Let everyone — and every Christian fellowship or organization, I add — consider by himself *his* sins and accursedness, that he may abhor *himself* and humble himself before God . . . ."

Are we going to do it? This is the first step for the reconsecration of our hearts to God.

A SONG AT THE BAPTISM OF A CHILD

by Frederick W. Tamminga

O faithful God, our hearts are moved;
We tremble with emotion,
To see Your hand upon our child
In droplets of devotion.

With thankful, eager hearts we vow—
"the utmost of our power"—
To nurse the bud You gave us, Lord,
Into a praising flower.

But, Lord, this tender plant needs more
Than our determination;
We are afraid our human blight
May mar this celebration.

There is too much neglect in us;
At times our soil will harden
Because we shut Your rain out, Lord;
Are we a worthy garden?

Forgive us, Lord, when in our song
We seem to be foredooming,
But Lord it is Your child that we
May somehow keep from blooming.

So if the parent-tree should cause
A stunting, warped behaviour,
Then make the child forego his roots
And only know his Saviour.

Protect this family, dear God,
The father, child, and mother,
By planting each in Christ so deep
They can't but feed each other.

We do believe Your promises—
We see Your blessings shower—
And we shall bloom as long as we
Are rooted in Your power.

New lightweight armor stops bullets—An armor specialist at Goodyear Aerospace Corporation in Akron, Ohio, wearing a torso protector made of new, lightweight armor, shows the configuration of the back torso piece. Front torso plates are in the foreground. Both pieces fit into a special vest. The bullet-stopping armor is for use in Viet Nam.

FROM THE BOOKSHELF

A SERIOUS CALL TO A DEVOUT AND HOLY LIFE, by William Law. Published in Grand Rapids by Eerdmans. Price U.S. $1.95.

The title suggests that here we have a book, treating a subject that does not always get the attention among us it should. We necessarily and rightly pay close attention to principles. But in practice our lives are not always as strikingly exemplary, or even so different from other people's lives, as they may be expected to be. Here other Christians often put us to shame, let us be honest. Jesus' "Be you perfect" is not always taken as seriously by us, as it should.

Well, we are not disappointed. This book extols the Christian virtues of humility, temperance, self denial and a few others, in page after page. There are several things we can learn from it.

The book, however, is peculiarly of the 18th century. That will be of interest to those who would like to know how people at that time, spoke, thought, wrote and lived. It will rather be a disadvantage if it is something else we are looking for. It certainly takes the patience of the 18th century to plow through this book. I am afraid that too many are lacking on this point to-day, at least I am.

The illustrations with which the book abounds, must have been of great interest to the people it was addressed to. Whether they still mean so much today, I doubt. The illustration of greed, for instance, is a clergy man who has a sizable income from some splendid business he gives a lot of attention. But the man he has hired to do his ecclesiastical work he pays only a pittance.

Or to illustrate worldliness he tells us about the argument a mother had with her daughter. Mother wanted a dress that left the neck naked, but daughter protested this. And this takes several pages to describe.

Why can't someone simply write a book about what holy living means for this time, rather than reprinting a book that is clearly out of date?

And while we are at it, I would like to see this new book a little less legalistic. It is possible the author did not intend it, but he certainly leaves the impression that Christianity is little more than law upon law, and precept upon precept.

My biggest objection against this book is however, that the author does not really know what holy living involves. According to him it means that we live everyday life, that we follow our "secular calling," morally as perfect as possible.

True! But is this all? Doesn't Jesus expect more? Aren't there through Him, greater opportunities and possibilities? This book sadly enough prolongs the myth that there are not. We know however that there are.

Rev. Jack Quartel

Stability in Egg Production

Ottawa, July 22, 1965 — Canadian egg production appears to be heading towards a period of relative stability compared with the experience of the last two or three years.

Adjustments in the size of laying flocks within the past year — as shown by pullet chick and hatching egg placements — indicate that monthly egg production will be more stable during the remainder of 1966 than in the same period in 1965.

According to the CDA Markets Information Section, egg marketings by the end of June were still running below those of last year. Gradings in July and August will probably hold more closely to June levels than they did last summer. Marketings are expected to be slightly above last year levels in September, but at about equal levels in late fall and winter months to last year's.

There were larger placements of pullet chicks between July 1965 and March 1966 (13, 16 and 14 per cent for the three quarters), but this trend was reversed in April and May of this year with a decrease of 9 per cent from a year earlier.

The higher rate of placements during the first months of this year has been largely offset by heavier cullings. Fowl marketings through registered stations up to June 25th were 655,000 larger than in the same period of 1965.

Eggs placed in incubators for laying stock during May indicate that June placements will be slightly above June 1965. June egg placements point to a similar trend in July.

—*Canada Department of Agriculture*

Thailand: een tweede Vietnam ?

In het begin van juni deelde de minister van binnenlandse zaken van Thailand mede, dat vijf Noord-Vietnamese bataljons de provincie Sayaburi in Laos waren binnengetrokken. Deze provincie ligt ten westen van de Mekong rivier, de natuurlijke grens die Thailand van Laos scheidt. Sinds de laatste jaren wordt aan deze rivier, een van de grootste ter wereld, door de landen behorende tot de Verenigde Naties gewerkt om haar bruikbaar te maken voor de vaart, en van dammen te voorzien die de aangrenzende landen, Laos, Cambodja, Thailand en Vietnam van goedkope electricitiet voorzien om zodoende de economie in deze onontwikkelde gebieden te verbeteren. Al dit werk zou tevergeefs zijn indien dit gebied in handen van de communisten viel of de werkzaamheden zouden moeten worden gestaakt tengevolge van een guerillastrijd.

HET LAND

Met recht draagt Thailand haar naam: Land van de Vrijheid, want het is tijdens haar geschiedenis niet door enig land als een kolonie ingepalmd. Wat dat betreft hoort Thailand tot een van de uitzonderingen in de Aziatische wereld.

Met de economie staat het er niet slecht voor. Naar Aziatische maatstaven is het zelfs een 'rijk' land. Tachtig procent van de boeren bezit een eigen stuk grond. De rijst levert jaarlijks een 8 miljoen ton op, die door de export ongeveer een miljoen dollars in het laatje brengt. Rubber, tin en teakhout (70% van het land is bedekt met bossen en struikgewas) vormen een belangrijke bron van bestaan. Over het algemeen is de economie de laatste jaren jaarlijks met 7% toegenomen.

Wanneer men de grote gebouwen, voorzien van air condition, in de hoofdstad, Bangkok, met haar 2 miljoen inwoners, de grote bedrijvigheid, de prachtige huizen, die de rijke Chinese industriëlen bewonen, ziet, staat men versteld over de snelle ontwikkeling gedurende de laatste jaren. De vroegere maarschalk Sarit Thanerat, die in 1963 stierf, heeft veel tot de bloei van de stad bijgedragen. Bij zijn dood bleek echter, dat zijn luxueus leven wel wat de perken te buiten ging. Hij liet een landgoed na van 100 miljoen dollars en een ongekend groot aantal bijwijven. De bekostiging van deze 'luxe' kwam grotendeels uit de staatskas. Zijn opvolger, Thanom Kittikachorn, mag als politicus en zakenman niet bij zijn voorganger in de schaduw kunnen staan, maar staat bekend als een betrouwbaar man, iets dat in deze landen tot de uitzonderingen behoort. De nieuwe maarschalk is een militair en komt als zodanig in de huidige kritieke situatie goed van pas.

Wat de democratie betreft streeft de huidige regering naar een democratische regeringsvorm. Volgend jaar hoopt men verkiezingen te houden. Sommigen vragen zich echter af of het houden van een verkiezing in de huidige omstandigheden wel verstandig is, aangezien de gedachten van de bevolking zo onzeker en uiteenlopend zijn.

Thailand speelt in de internationale politiek een belangrijke rol. In Bangkok zetelt de Seato (Southeast Asia Treaty Organization), opgericht om het communistische gevaar af te wenden.

Zoals reeds eerder vermeld is men bezig de Mekong te kanaliseren. De vruchten van deze arbeid zullen na enkele jaren zeker niet uitblijven. De arme noordelijke provincies zullen van de verbeteringen kunen profiteren. Door het aanleggen van de Vriendschapsweg zijn de afgelegen noordelijke dorpen uit hun isolement verlost, waardoor de handel in deze gebieden zal toenemen nu het vervoer naar de haven in Bangkok door de genoemde weg is vergemakkelijkt. Het neemt echter tijd alvorens alle inwoners van Thailand er boven op zijn.

Aangezien economische welvaart een zware concurrent is voor het communisme willen de communisten geen ogenblik laten voorbijgaan om het economische plan te torpederen. Voordat het Westen met de eer kan strijken Thailand en de omliggende landen te hebben geholpen, moeten de communisten roet in het eten gooien. Door communistische guerillabenden zou het werk spoedig kunnen worden lamgelegd.

Hoe zou bovendien het aanzien van de Seato dalen indien deze organisatie niet bij machte zou blijken om het communistische gevaar buiten de grenzen te houden?

THAILAND (Siam)

DE BEVOLKING

Ondanks de economische vooruitgang heeft het land toch nog met ernstige moeilijkheden te kampen. De moeilijkheden zijn voornamelijk het gevolg van de samenstelling van Thailand's 20 miljoen-tellende bevolking. Onder hen bevinden zich de Thai's, de eigenlijke bewoners; de Chinezen, de Vietnamezen, de Malayers en vluchtelingen uit Laos.

De helft van de inwoners van Bangkok bestaat uit Chinezen, terwijl in Thailand zelf 1 op de 7 inwoners tot het Chinese ras behoort. Als ervaren kooplieden voeren zij in Bangkok hun bedrijf uit. Zij bedienen van 's morgens vroeg tot 's avonds laat hun klanten; zij werken hard en lang in hun fabrieken; zij beheren de banken en drijven hun hotels en restaurants. Hun werk is hun leven. In de politiek stellen zij weinig belang. Veelzeggend is dan ook de Chinese uitdrukking: het interesseert ons niet wie de kop van de koe vasthoudt, zolang wij haar kunnen melken. Zij willen vooruit.

Men is slechts een immigrant en moet dus het beste beentje voor zetten om zodoende in de vreemde een bestaan op te bouwen. Het is moeilijk te zeggen hoe deze Chinese bevolkingsgroep zou reageren indien het Chinese communisme in Azië de lakens zou gaan uitdelen. Waarschijnlijk zouden ze China's partij kiezen. Het bloed kruipt nu eenmaal waar het niet gaan kan.

In Thailand moet men deze bevolkingsgroep dus in de gaten houden bij eventuele politieke spanningen.

Temeer, daar de 15 noord-oostelijke provincies worden bevolkt door ontevreden, arme boeren, onder wie 40.000 Vietnamese vluchtelingen, die tijdens de strijd tegen Frankrijk de biezen hebben moeten nemen. Zij zijn communistisch en aanhangers van Ho Chi Minh, die dertig jaar geleden onder hen zijn revolutie begon. Hij wordt dan ook nog steeds als hun leider beschouwd en men vindt zijn portret openlijk in de huizen van de Vietnamezen.

Op technisch en industriëel gebied doen deze Vietnamezen beslist niet onder voor de Chinezen.

In de noordelijke provincies bevinden zich eveneens voormalige bewoners van Laos. Zij voelen zich meer aangetrokken tot hun moederland dan tot Thailand, aangezien Bangkok sinds jaren de noordelijke provincies links heeft laten liggen. Steun werd dan ook gezocht bij Laos. Ook deze ontevredenen zijn door communistische leiders zoals Pathot Lao an Pridi bewerkt.

In het zuiden wonen, benevens de Thai's, een miljoen Mohammedaanse Malayers, die tien jaar geleden, toen communistische groepen trachtten de regering omver te werpen, wat hun niet gelukte, een heenkomen gezocht hebben in het zuiden van Thailand. In geval van toenemende communistische activiteiten zal de regering in Thailand ook deze Malayers, die trouwens goede maatjes met de eigenlijke bewoners zijn, in het oog moeten houden.

De eigenlijke bewoners, voor het grootste gedeelte boeren, zijn goedmoedige lui. Ze zijn erg geschikt en helpen een vreemdeling graag. Gedurende de drie maanden oogsttijd werken ze hard en de resterende negen maanden genieten ze van het leven. Zij maken zich niet zo druk. Van argumenteren moeten ze niets hebben en voor de politiek tonen ze weinig belangstelling.

De klandestiene radio-uitzending 'De Stem van Thailand' hitst de bewoners gedurig op tegen de regering van Thailand en dringt bij hen aan om zich aan te sluiten bij het 'Thailand United Patriotic Front', dat in 1965 onder leiding van Peking is opgericht.

Thailand is dus voor lange tijd en toevluchtsoord geweest voor uitgeweken communisten. Dit veroorzaakt veel ongemak, vooral in tijden wanneer China en Rusland proberen door guerillabenden de bestaande regeringen omver te werpen en door communistische te vervangen.

Daar komt nog bij dat Thailand als gevolg van de bevolkingssamenstelling de nationale eenheid mist. Zij zal zich niet eendrachtig tegen het gevaar van buitenaf verzetten. Want de verschillende immigrantengroepen worden te gemakkelijk door communistische propaganda beïnvloed en het nationaliteitsgevoel van de eigenlijke bewoners is slecht ontwikkeld. Aan hen heeft men weinig houvast.

Het is begrijpelijk dat Amerika gedwongen wordt om bij te springen, temeer nu de berichten over communistische activiteiten en infiltraties gedurig toenemen. Voorkomen, dat blijkt wel uit de les die men hopelijk van Vietnam heeft geleerd, is beter dan genezen. Zodra de revolutie in Vietnam op een mislukking zou uitlopen, kan men er verzekerd van zijn dat Rood China op andere plaatsen onrust zal gaan stoken. China mocht haar gezicht eens verliezen!

P.T.

Met twee miljard gulden temt men de Mekong

Meer dan tien landen zullen ca. twee miljard gulden opbrengen, om één rivier te temmen en te onderwerpen aan de menselijke wil. Deze rivier is de Mekong, een van de grootste rivieren van Azië en gelijktijdig een van de grootste rivieren van de wereld.

De rivier is vooral van belang voor de economie van Laos, Cambodja, Vietnam en Thailand (Siam). Deze landen kunnen echter onmogelijk de gelden opbrengen die nodig zijn om het projekt van de Mekong uit te voeren.

Daarom zijn de Ver. Naties ingeschakeld met als resultaat dat het plan geheel is uitgewerkt en men het nu gaat uitvoeren. Deze uitvoering zal maar liefst 20 jaar duren, zodat men wel een indruk heeft van de grote moeilijkheden die overwonnen moeten worden. In de Mekong zal men totaal 7 dammen gaan bouwen en de rivier op verschillende plaatsen reguleren. Grote gebieden zullen worden bevloeid en er zal een grote hoeveelheid elektriciteit ter beschikking komen.

Overstromingen worden aan banden gelegd, de scheepvaart zal nieuwe mogelijkheden verkrijgen en de malaria, cholera e.d. kunnen met meer succes worden bestreden.

EUROPA'S LANGSTE VERKEERSBRUG

Duesseldorf (DaD) — In het Rijn-Roer-gebied werd thans de bovenbouw van de langste verkeersbrug van Europa gesloten. Oe "Roerdal-brug" bij Mintard is een belangrijk bestanddeel van een nieuwe vierbaans autowegachtige snelverkeersweg tussen de industriesteden Duesseldorf en Essen. Het bouwwerk, dat op 18 staalbetonpijlers rust, waarvan de hoogste 60 meter meet, is 28 meter breed en bijna 2000 meter lang. De rijbaan, die het rivierdal van de Roer overspant, is tevens de langste stalen brug van Europa. De rijbaanplaat is in 19 velden onderverdeeld, in 19 driedelige holle kasten. Ongeveer 13.300 ton staal werd er alleen al voor deze bovenbouw gebruikt. Voor de pijlerconstructie verwerkte men ongeveer 17.000 kubiek meter staal beton. De kosten van de brug bedragen circa 40 miljoen Dmark. In december van dit jaar zal het hele traject voor het verkeer worden opengesteld. Dan zal het mogelijk zijn de thans geldende rijtijd van Essen naar Duesseldorf van 45 op 15 minuten te brengen.

—*Actualiteiten uit Duitsland*

De 'Truth-in-Labeling' Wet

De Amerikaanse senatoren Philip A. Hart (D) van Michigan en Warren G. Magmuson (D) van Washington hebben onlangs een wet bij de Amerikaanse regering ingediend betreffende het etiketteren van allerlei verpakte levensmiddelen en verbruiksartikelen. Want een onderzoek, verricht door 20 collegestudenten in zelfbedieningszaken, wees uit dat het gemiddelde van de Amerikaanse gezinnen per jaar ongeveer $81 teveel uitgeeft aan verpakte levensmiddelen enkel en alleen omdat men op het etiket afgaat. Dit loopt op tot een bedrag van $4,5 biljoen per jaar. Als voorbeeld van het bedriegelijke etiketteren gaf *Saturday Review* het voorval weer van iemand in Chicago, die bij de drogist binnenstapte om een tube tandpasta te kopen. Hij wenste en tube van klein formaat. De bediende overhandigde hem er een met het etiket: 'Large'. Dit was de kleinste tube die de drogist bezat. De grotere tube werd genoemd 'Giant'; daarop volgde 'King'; dan kwam 'Economy' en de grootste werd 'Family' genoemd.

Tegen dergelijke praktijken wil de Amerikaanse regering nu maatregelen nemen. De volgende regelingen werden voorgesteld:

- Netto inhoud van levensmiddelen, genezende middelen, schoonheidsmiddelen en huishoudelijke artikelen van meer dan vier pond of een gallon — behalve vlees — moet op het etiket worden aangegeven in ounces en fracties van ounces, b.v. 20 oz. inplaats van 1¼ lb.
- De netto inhoud moet duidelijk op het etiket zijn aangegeven. Geen kwalificaties zoals 'jumbo quart' zijn toegestaan.
- Er zullen bepaalde standaards worden vastgesteld voor de grootte van de verpakkingen — small, medium, king, family, enz.
- De etiketten moeten eveneens betrouwbare inlichtingen geven omtrent de hoeveelheid in de verpakking aanwezig. B.v. niet groente voor 6 personen, terwijl er slechts voldoende is voor 5.

De wet is nu naar het Huis van Afgevaardigden gezonden. Daar wacht haar een hevige vuurproef, aangezien regulerend optreden van regeringswege ten opzichte van de handel volgens Amerikaanse begrippen een inbreuk is op de vrijheid van de handel.

DE BANK ALS ZELFBEDIENINGSBEDRIJF

De computer, die in een ogenblik rekenwonderen kan verrichten, vindt steeds meer ingang en wordt op allerlei terrein reeds in gebruik genomen. Het schijnt dat de komende eeuw nog wel eens de eeuw van de computer kan worden genoemd. Bij vijf verschillende Amerikaanse banken is momenteel een computer, de 'One-line Teller System' genoemd, in gebruik. Indien men geld wil storten of geld van de bank wil afnemen, informaties wenst in te winnen over de rente of de balans, dan gaat men naar het hoofdkantoor van de bank, dat in verbinding staat met al de banken die er in een bepaalde stad zijn, waar men in een minimum van tijd en automatisch de gewenste antwoorden verkrijgt. Men behoeft dus niet van bank te verwisselen, maar bedient de 'wondermachine' in het hoofdgebouw dat telefonisch met de andere banken is verbonden. Men stopt het stortingsformulier of het formulier waarop aangegeven staat hoeveel geld men van de bank wenst te nemen en steekt het in een machine die lijkt op een rekenmachine van bijzondere grootte voorzien van een typmachine wagen. Men drukt slechts op de nodige toetsen voor uw bankboek nummer en de balans van uw bankboekje wordt na enkele seconden wachten automatisch bijgewerkt.

De grootste Bankers Data Processing Inc. heeft een systeem ontworpen dat meer dan 400.000 bankboekjes kan 'bedienen' van de twaalf banken met haar 27 filialen.

De kosten van de computer bedragen $400.000; de telmachines elk $8.000—$10.000, terwijl een schakelmachine nodig is voor elke acht telmachines, die een $4.000—$5.000 kost. De aanschaf van een dergelijk systeem komt op een $55.000. De bank wordt dus in de toekomst een zelfbedieningsbedrijf.

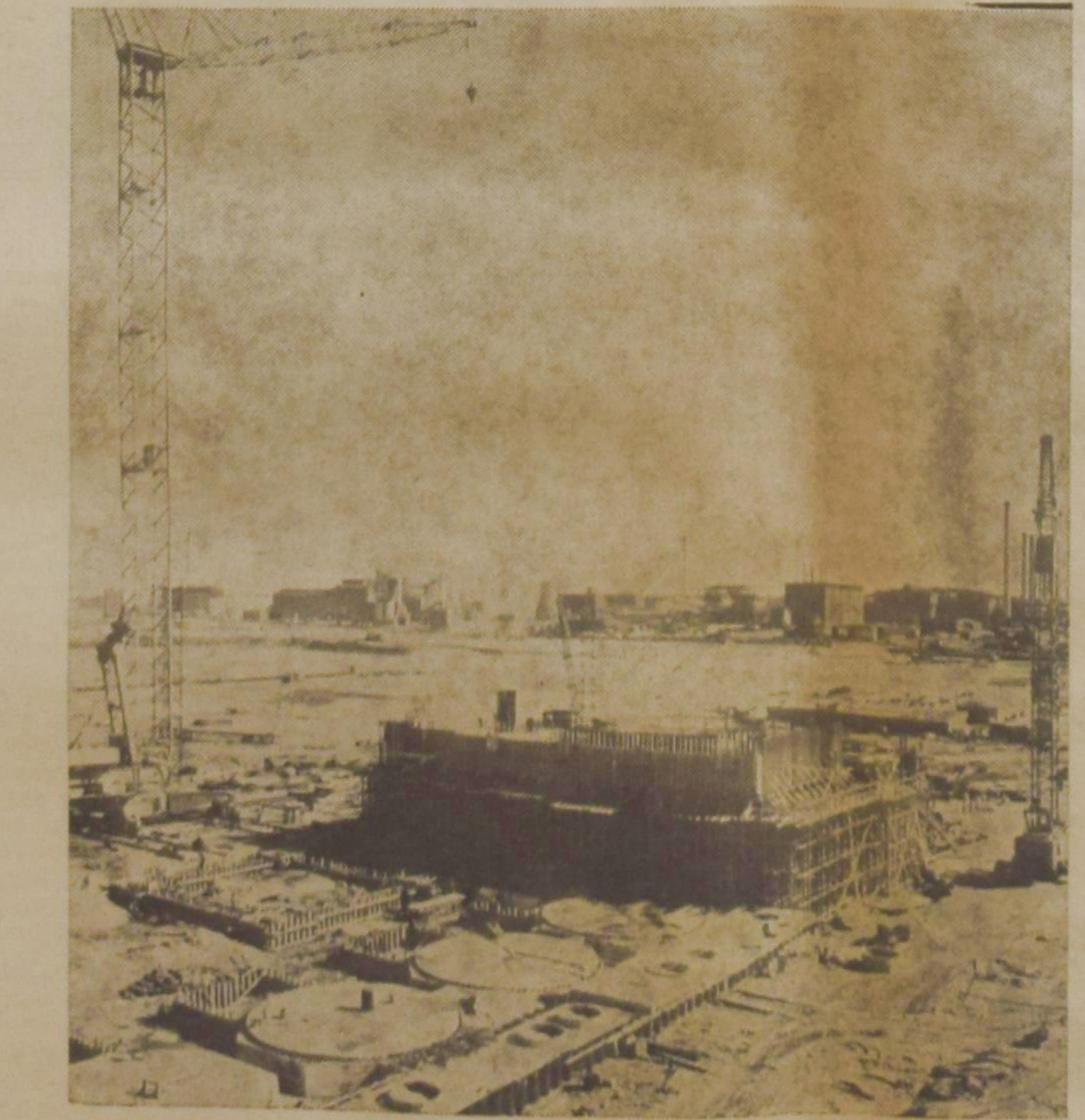

IJmuiden: Overzicht van de in aanbouw zijnde Hoogoven 6, waarop duidelijk de fundamenten van de hoogoven en de vier windverhitters te zien zijn. Deze nieuwe hoogoven komt op slechts enkele kilometers van de Noordzee te staan.

Varia

HIK

Met een bezorgd gezicht rent een man de ouderwetse dorpsdrogisterij binnen.

"Meneer, heeft u ook iets tegen de hik?"

"Zeker meneer,' 'zegt de drogist . . . en geeft de man een enorme draai om zijn oren.

"Wat moet dat?" vraagt de klant woedend.

De drogist: "Nou, u heeft nu toch geen last meer van de hik?"

De klant: "Nee, maar mijn vrouw buiten in de auto wel!"

"De Strijdkreet".

WAAROM REIST U BIJ VOORKEUR PER HOLLAND-AMERIKA LIJN?

Wij denken dat het is omdat:

1. U kunt kiezen uit meer dan vijftig afvaarten naar Rotterdam (vanuit Montreal en New York tesamen zijn er dit jaar precies 53).
2. U kunt rekenen op goede Hollandse maaltijden, attente Hollandse bediening, Hollands amusement en natuurlijk Hollandse medepassagiers.
3. U kunt genieten van een heerlijke ontspannende zeereis, wat U zou missen als U ging vliegen; bovendien kunt U per schip 275 lbs. bagage per persoon gratis meenemen.
4. . . . de namen s.s. ROTTERDAM, NIEUW AMSTERDAM, STATENDAM, MAASDAM, RYNDAM en m.s. PRINSES MARGRIET toch eigenlijk voor zichzelf spreken!

Eerstvolgende afvaarten:
van Montreal/Quebec: 1 september, 24 september, 23 oktober.

Vanuit New York: te veel om op te noemen. Raadpleeg Uw reisbureau!

VAAR MET EEN "HAPPY SHIP"
VAN MONTREAL/QUEBEC OF NEW YORK NAAR IERLAND, ENGELAND, FRANKRIJK, HOLLAND, DUITSLAND

Holland-Amerika Lijn

MONTREAL – TORONTO – CALGARY – VANCOUVER
Halifax: Furness, Withy & Co. Ltd., Gen.-Agent

ROBICHAUD'S PLAN VOOR NEW BRUNSWICK

Het is bekend dat alle burgerlijke gemeenten niet even rijk zijn en over gelijke hoeveelheden geld beschikken om haar inwoners van allerlei diensten op het gebied van onderwijs, sociale en medische zorg te voorzien. In de provincie New Brunswick is dit ook het geval. In St. John County moet men jaarlijks per hoofd $68,67 betalen, terwijl in Restigouche County de gemeenten jaarlijks slechts $7,31 per hoofd incasseren. Dit is een enorm verschil. Het gevolg is dat de ene county haar inwoners betere diensten kan aanbieden dan de andere. Op onderwijsgebied b.v. is de ene plaats beter af dan de andere, terwijl alle kinderen, onverschillig waar zij wonen, een degelijke opleiding nodig hebben om vooruit te komen in de matschappij. Dit geldt eveneens op het gebied van sociale en medische diensten en dat van de administratie van de justitie. Aangezien deze gebieden tot het welzijn van alle burgers strekken, heeft Robichaud een plan ontworpen om voor de nodige kosten voor de vier genoemde diensten uit te spreiden over all inwoners van New Brunswick, zodat iedere New Brunswicker een evenredige hoeveelheid belasting voor de genoemde services moet betalen, en tevens dezelfde voorrechten genieten, onverschillig in welke streek men woont.

Dit plan komt de armere streken ten goede. Robichaud gaat er — m.i. terecht — van uit, dat wij gezamenlijk zorg moeten dragen voor het algemene belang.

Het innen van de belasting voor deze doeleinden wil Robichaud eveneens veranderen. Tot dusver werd de belasting geheven van de 'poll tax' (verkiezings-belasting) en de belasting op persoonlijk bezit. Zij die dus een huis of bedrijf bezaten moesten belasting betalen voor het onderwijs, sociale voorzieningen en medische hulp, terwijl zij, die geen eigendommen bezaten gebruik van de aangeboden diensten mochten maken zonder er veel voor te betalen.

Indien er in een bepaalde streek niet vele huiseigenaars woonden, dan ontving de gemeente minder geld en moest het onderwijs, enz. ook met minder toe. Zo'n gemeente kwam dus achterop.

Robichaud stelt echter voor de 'sales tax' van 3% op 6% te brengen. Iedereen draagt zo dus zijn 'steentje' bij. Bovendien zal dan de Frans-Canadese bevolking in New Brunswick over voldoende geld beschikken om haar burgers behoorlijke diensten aan te bieden. De beter gesitueerde Angelsaksische burgerij zal hen hierbij een handje moeten helpen.

Het laatste woord zal over dit plan nog wel niet zijn gezegd. Sommigen verwerpen het plan omdat zij menen dat de *gemeenten* het recht in handen behoren te houden. Het oude liberale idee: de individuele rechten van de mens en in groter verband van de gemeenten of de provincie, hebben de voorrang. Anderen vragen zich af of zodoende de provinciale regering niet teveel macht krijgt toegewezen en het initiatief van de gemeenten hierdoor wordt gesmoord. Dit is terdege een probleem—dat niet mag worden veronachtzaamd. Het huidige probleem van ongelijke mogelijkheden mag men evenmin verdoezelen.

Enorme verkoop van air conditioners

Het is ongetwijfeld een warme zomer dit jaar. De fabrikanten van air conditoners zullen dit volmondig beamen, want de verkoop van air conditoners was ver boven verwachting. Men kon onmogelijk aan de vraag voldoen. Een Amerikaanse fabriek verkocht er in de eerste drie dagen van juli meer dan in de gehele julimaand van 1965.

Na de eerste hittegolf in juli liep men dan ook stad en land af om nog ergens een air conditioner op de kop te tikken. In vele gevallen echter tevergeefs. Aangezien de meeste fabrieken aan het einde van juli enkele maanden zijn gesloten en dus geen nieuwe voorraden konden leveren, moeten de teleurgestelden wachten tot het volgend jaar, wanneer de fabrieken ongetwijfeld over een grote voorraad zullen beschikken, want uit de statistieken blijkt dat de air conditioner haar plaats in de maatschappij heeft gevonden.

Dit blijkt vooral uit de installatie van air conditioners in de nieuwe huizen. In Amerika b.v. wordt in één op de vijf nieuwe huizen en air conditioner geplaatst.

Het is opmerkelijk dat de laatste vijf jaar het aantal auto's met air condition eveneens sterk is toegenomen. Dit jaar werden er 3 miljoen verkocht, tegen 2,5 miljoen in 1965 en 1,8 miljoen in 1964.

Velen komen tot het kopen van en air conditoner doordat zij daags op een kantoor of in een winkel werken waar het behagelijk koel is. Zodra men thuis komt kan men de hitte niet verdragen en besluit men thuis ook een air conditoner aan te schaffen.

Bovendien is de mens van onze tijd steeds meer er op uit zich van alerlei gemakken te voorzien, zodra de financiën dit maar enigszins toelaten.

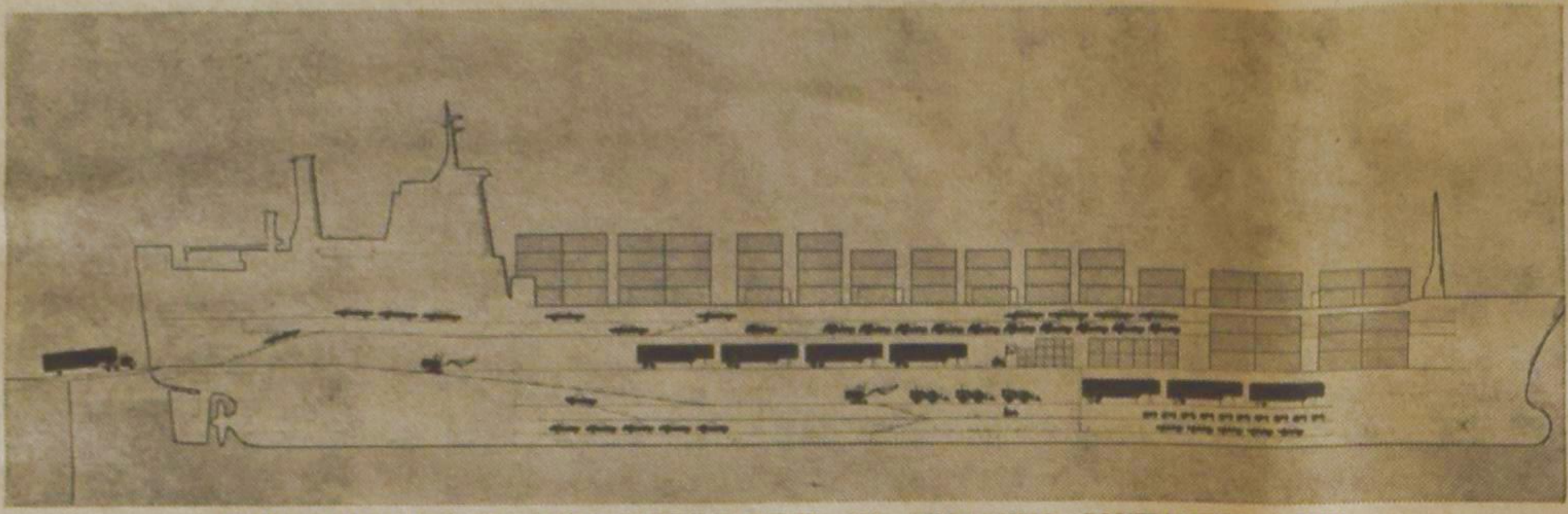

HOLLAND-AMERIKA-LIJN NEEMT DEEL IN ATLANTIC CONTAINER LINE

ROTTERDAM: De Holland-Amerika-Iijn heeft samen met Zweedse rederijen vier schepen van een totaal nieuw type besteld, die naast een basislading van 1.400 auto's een 300 grote containers kunnen varen.

Dutch Rally of the A.R.S.S.

sponsored by the Toronto West Chapter

Thursday, Aug. 25, 1966, 8 p.m.
2nd Chr. Ref. Church, Albion Rd., Weston

Keynote address "THYATIRA EN WIJ"
by Rev. Louis Tamminga.

No admission fee — Collection taken.
Coffee in the basement.

EVERYONE WELCOME Urge your friends to come!

Mensen op onze weg

door Ineke Parlevliet

5

SLOT

In de week voor de rechtzaak bespraken mijn supervisor en ik het geval Hoover-Doan uitgebreid met de "crown-attorney", die als officier van Justitie zou fungeren. Toen we de zaak toegelicht hadden, merkte hij op: "A tricky case. You will have a hard time to win it." Dit was tegen mij, daar ik de hoofdgetuige zou zijn in het drama.

"Don't you think we'll have sufficient proof for the charges?", vroeg ik. "Whatever Chuck and Pat will say or deny, they have to admit that Linda Lee is Chuck's child. Taking this into concideration it must be quite clear that he is still living with her, while he does the same with his legal wife."

"Can you prove this with bare facts?", was zijn wedervraag.

"Of course I did not see it, but after all Chuck as well as Pat and Lilly admitted these facts to both of us," antwoordde ik, op mijn supervisor doelend.

"And what if they denied that they ever said or admitted such a thing?"

"Then I can't prove anything . . . only that I have visited the Hoover home several times during the last two weeks while Pat was living there, too."

"And that's then all the proof you actually have. It remains to be seen if this justifies a verdict. But we'll see. It's a horrible mess, I've no doubts about it and I certainly hope that action can be taken. But don't worry about it." Hij klopte me vaderlijk op m'n schouder.

Evengoed zag ik waarschijnlijk even erg tegen de rechtszitting op als Lilly. Gelukkig dat m'n supervisor me daadwerkelijke en morele bijstand zou verlenen. Mocht Chuck ontkennen wat hij tegen ons gezegd had, dan stond hij toch nog als enkeling tegenover twee getuigen.

Maar toen ik de bewuste maandagmorgen, waarop de zaak voor zou komen, ons bureau binnen kwam, werd ik begroet met een allesbehalve prettige mededeling. M'n supervisor lag in het ziekenhuis met haar been in het gips. Ze was zaterdag van een trap gevallen en had haar been gebroken. Ik vond het natuurlijk vreselijk beroerd voor haar, maar voor me zelf niet minder. Ik vroeg me af wat er nu van de rechtzaak komen moest. M'n stemming zakte helemaal onder nul. M'n supervisor was nog zo sympathiek om me vanuit het ziekenhuis op te bellen en me sterkte toe te wensen. Toen, om half tien, vergezeld van mijn Director, die als toeschouwster mee ging, begaven we ons naar de rechtbank, waar om tien uur de zaak voor zou komen. We moesten echter meer dan een uur wachten in de rechtszaal, daar een paar andere zaken voor gingen. Tenslotte werd het weinige publiek dat er was, verwijderd, zodat onze zaak met gesloten deuren behandeld kon worden.

Mr. Farrar was aanwezig en verder een paar politieagenten, die inderdaad "een oogje in het zeil" hadden gehouden, zoals ze beloofd hadden en konden getuigen dat ze op veschillende avonden een manspersoon Jarvisstraat 58 hadden zien binnengaan, alhoewel dit Mr. Hoover niet geweest was. Meer gegevens hadden ze ook niet.

De deur ging open en Chuck kwam binnen, op de voet gevolgd door Pat en Lilly. Ze namen plaats in de beklaagdenbank, maar even ontstond er wat deining omdat Lilly tussen Pat en Chuck ging zitten. Chuck duwde haar opzij en zette Pat aan de andere kant naast zich, zodat hij zelf als de deugd in het midden troonde. Vlak erop werd de komst van de rechter aangekondigd en iedereen stond op. "Court is now in session!" We gingen weer zitten. De Openbare Aanklager las de tenlastelegingen voor aan de drie beklaagden.

"What is your answer, Mr. Charles Hoover.

"Not guilty."

"Mrs. Charles Hoover?" Ik hield m'n hart vast. Van Lilly's antwoord zou veel afhangen. Als zij zich schuldig verklaarde, dan zou ze wel praten ook, en het daarmee voor zichzelf misschien moeilijker, maar voor mij gemakkelijker maken.

"Not guilty." Van die kant had ik dus ook geen steun te verwachten.

"Miss Patricia Doan?"

"Not guilty." En dat was dat. Ze mochten weer gaan zitten, terwijl ik naar de getuigenbank geroepen werd. Na de gebruikelijke vragen, zoals naam, adres, leeftijd, beroep, functie, etc. begon de Officier van Justitie mij te ondervragen.

"Could you describe, Mrs. Parlevliet, what you experienced in the home of Mr. and Mrs. Hoover, 58 Jarvis Street, Sheldon, Ontario on July 14th, of this year?" Dat was de dag geweest waarop ik Pat voor het eerst ontmoette.

Ik dacht aan al de raadgevingen die mijn Director me onderweg nog had gegeven: "Zakelijk blijven. Alleen de vraag beantwoorden. Noem alleen voorvallen die je bewijzen kunt of waar meer getuigen bij waren. Wees duidelijk."

Voorzichtig m'n woorden kiezend deelde ik kort en krachtig mee wat m.i. van belang was. Zo nu en dan keek ik schuin naar het gezicht van de rechter, maar daarop stond geen enkele reactie te lezen. Het leek wel alsof hij afwezig met een potloodje zat te spelen, maar ik wist dat in werkelijkheid hem geen woord en intonatie ontging.

Andere vragen volgden elkaar snel op. Het leek wel een eindexamen. Vlak voor me zag ik het drietal zitten. Ze volgden het verloop met de grootste aandacht. Chuck zat half voorover en scheen moeite te hebben om z'n beurt af te wachten. Hij zat zo te zien te popelen om zijn visie wereldkundig te maken. Pat zat er nogal onverstoorbaar bij. Ze zou precies zeggen wat Chuck haar ingepompt had, dat was niet moeilijk te raden. Alleen Lilly was erg zenuwachtig. Ze draaide haar zakdoek in een prop, beet er in, deed hem dan verschrikt in haar tasje om hem een tel later weer te pakken.

"You stated that Charles Hoover the father is of a nine-month-old child, Linda Lee Doan," zei de prosecutor. "Can you prove that?"

"I have here a letter of the C.A.S. of B. in which is written that Miss Doan named Mr. Charles Hoover as the father of her child on the Declaration Of Paternity Form. Mr. Hoover admitted this paternity." Ik gaf de brief aan de rechter, die hem vlug doorlas.

"Do you have any proof for the presumed intimate relationship between Mr. Hoover and Miss Doan at the present?"

"Mr. Hoover's home is very small. It only has two small bedrooms. One is used for the children. The other one has barely room for the double bed in it, and is used normally by the parents. One can sleep on the couch, but since Mrs. Hoover has been sick lately, she has been sleeping on this couch. She told me this and once, around 9.30 a.m. I found her still lying there in her night clothes. My conclusion was that the master bedroom was used by Mr. Hoover and Miss Doan at that time, since the children's room is already overcrowded."

"Do you have any reason to believe that Mr. Hoover had sexual intercourse with Miss Doan in his own home during the past few weeks?"

"Yes."

"And with his wife?"

"Yes."

"Will you please inform the Court what your reason or reasons are for this belief?"

Het was de vraag die ik het meest vreesde en waar niettemin het grootste deel van onze aanklacht op berustte. Ik kon het niet bewijzen. Kon hoogstens zeggen dat Chuck en Lilly me dit persoonlijk verteld hadden. Maar dat was geen bewijs voor de rechtbank, tenzij ze het toegaven en dat deden ze natuurlijk niet nu ze eenmaal het "not guilty" uitgesproken hadden. Dan maar domweg zeggen: dat ik er heilig van overtuigd was, maar geen enkel bewijs hiervoor bezat? Dat zou helemaal een vertoning zijn! Dan kon ik beter een kansje wagen, wat er ook van mocht komen.

Ik keek Chuck recht aan, toen ik antwoordde:

"During an interview between Mr. Hoover and my supervisor and me, Mr. Hoover admitted that he had had frequently sexual intercourse with Miss Doan, while at a few occasions during the same period, he slept with his wife and had also sexual intercourse with her." Ik wachtte op de rechter die nu wel z'n "That's no evidence . . ." zou mompelen, zoals hij vaker deed als wij getuigden.

Maar voordat de rechter of de Officier van Justitie ook maar de kans kregen wat te zeggen, gebeurde er iets dat absoluut tegen de regels van het protocol in was. Chuck Hoover sprong woedend van z'n stoel, wees kwaadaardig met een uitgestoken arm naar mij en slingerde me de woorden in 't gezicht:

"That's a lie! I only slept four times with Pat and had only once intercourse with Lilly last week because she kept bugging me!"

De reactie bij de toehoorders was een foto waard geweest. Een van de agenten schoot hardop in de lach, schrok zich toen een hoedje en kreeg een kleur als vuur. Mr. Farrar moest opeens nodig z'n neus suniten. De rechter zelf, met een slecht verborgen glimlach op zijn' gezicht, nam een fikse teug water. De Officier van Justitie keek triomfantelijk naar mij, alsof ik hulde verdiende voor deze onverwachte ontboezeming van Chuck. Mijn baas schudde haar hoofd, waarschijnlijk van ontsteltenis omdat Chuck zo de rechtbank-etiquette verguisde. Zelf voelde ik me opeens honderd pond lichter en niet eens omdat het pleit nu wel gewonnen leek, maar omdat ik me plotseling weer in een vertrouwde omgeving waande. Dit was weer de Chuck zoals ik hem had leren kennen en ik was weer 'thuis" op Jarvis Street 58.

Na de hilariteit mocht ik de getuigenbank verlaten en deze voor Chuck inruimen, die er gretig op af ging. Maar al heel spoedig zong hij vele toontjes lager. De Officier van Justitie, die tegen mij een zakelijke, maar persé geen onwelwillende toon had aangeslagen, scheen nu een pak scheermeesjes in z'n stem te hebben, want z'n vragen op Chuck afgevuurd, sneden door de lucht. Er bleef niet veel van z'n bravour over.

Pat kwam ook nog voor het voetlicht, gaf alles grif toe waar Chuck niet onderuit had kunnen komen en scheen er zelfs prat op te gaan z'n maitresse te zijn.

Lilly kwam snikkend op en ging ook snikkend onder, want alle drie werden ze veroordeeld. De Hoover kinderen werden voor een jaar onder voogdij van onze C.A.S. gesteld, terwijl Linda Lee voorgoed van Pat werd afgenomen. Pat had dit kunnen voorkomen, maar toen ze tegen de rechter zei dat ze Chuck nooit en te nimmer zou opgeven, had ze hiermee haar kind verspeeld.

Chuck kreeg zes maanden gevangenisstraf en Pat drie. Lilly kwam er nog het beste af. Voor een jaar werd ze op "probation" gesteld, wat inhield dat ze gedurende deze tijd zich wekelijks moest melden bij de reclasseringsambtenaar (probation officer) van Sheldon, Sheldon als woonplaats niet mocht verlaten, geen enkele publieke drinkgelegenheid mocht bezoeken, na 11 uur binnen moest zijn, ogenblikkelijk een geschikte werkkring moest vinden, zich in alle opzichten ordentelijk moest gedragen en een bepaald gedeelte van haar loon moest afstaan aan de C.A.S. als tegemoetkoming in de onkosten van haar kinderen.

Hiermee was voor de rechter de zaak afgedaan en hij verdween naar zijn kamers. Een paar agenten ontfermden zich over Chuck en Pat. Ze waren geen van beiden erg onder de indruk. Pat vloog op Chuck af als een bij op honing en omhelsde hem innig. Lilly stond er wat zielig naar te kijken. Chuck deed of ze lucht was. Even later vertrokken Chuck en Pat naar de County Jail, terwijl mijn Director en ik Lilly thuis brachten, na eerst van Mr. Farrar wat geld voor levensmiddelen voor haar gekregen te hebben. Lilly was zielsdankbaar dat ze er zo afgekomen was en was bezield met goede voornemens. Zo had nog niet door hoe moeilijk ze het zou krijgen zonder man en kinderen om zich heen. Voor haar was de verleiding veel groter dan voor Chuck en Pat. Maar ze had de steun van de probation officer en van ons achter zich, wat het wel iets minder moeilijk voor haar zou maken.

En nu wilt U waarschijnlijk wel weten hoe het afgelopen is. Ik weet het niet, want voordat het jaar afgelopen was, verliet ik de C.A.S., omdat onze geadopteerde zoon arriveerde.

Ik bezocht Pat en Chuck regelmatig toen ze gevangen zaten. Chuck was voor het eerst werkelijk blij als hij me zag, want ik was z'n enige bezoeker, behalve Pat, die eens per week een half uur onder toezicht bij hem mocht. Hij bedelde altijd een paar cigaretten van me los, want geld om ze zelf te laten kopen had hij niet. Chuck veranderde geen biet. Eens vertelde een van de gevangenisbewaarders mij dat ik m'n tijd aan hem verklistte. Ze hadden een vodje papier aan een medegevangene van hem onderschept, waarop stond te lezen dat hij (Chuck) van plan was om na zijn vrijlating in F. een bordeel te openen. Pat zou een van z'n "medewerksters" zijn en met een beetje goede wil hoopte hij Lilly ook wel zover te krijgen. Ze hadden dan nog een paar meisjes erbij nodig, dan zou de zaak wel rollen en hem geen windeieren leggen.

Pat was en bleef verzot op Chuck. Ze vertelde me dat ze niet buiten hem kon en dat hij haar volkomen in z'n macht had. Ze zou alles voor hem doen wat hij haar zou vragen. Ik praatte en praatte, maar wist dat het een verloren zaak betrof. Toen zij vrij kwam en Chuck nog drie maanden moest zitten, kwam ze hem elke week trouw opzoeken. Ze bleef in Sheldon wonen, want haar ouders wilden absoluut niets meer met haar te maken hebben. Zodra Chuck vrij kwam vertrokken ze samen naar B.

Lilly had een job gevonden als huishoudster bij een rijke familie die een groot zomerhuis aan het meer had bij Sheldon. Ze deed haar werk uitstekend, wat me verbaasde. Regelmatig mocht ze haar kinderen bezoeken of een dagje bij zich hebben. Daar leefde ze op. Ze was blij en dankbaar dat ze er zo goed uitzagen en nog zo aan haar verknocht waren. Vooral Billy was opgeleefd en leek voor het eerst op een gewoon jongetje van zijn leeftijd. Zijn schoolwerk ging ook vooruit, al bleef hij wat achter bij de andere kinderen in zijn klas.

Toen de zomer voorbij was, vond Lilly elders werk als huishoudster, maar zodra Chuck vrij was, ging ze hem weer opzoeken in B. en bleef hopen dat hij haar weer voor Pat zou inruilen. En die kans was er inderdaad nog.

Veel later, toen ik al geruime tijd bij de C.A.S. weg was, vroeg ik een collega naar dit gezin. Ze vertelde dat Lilly de kinderen weer terug had, maar ze was met ze naar B. verhuisd, omdat Chuck en Pat daar ook waren. Dit was haar sterk afgeraden, maar ze was niet van gedachte te veranderen geweest. Onze C.A.S. had de C.A.S. in B. gevraagd om Billy en haar kinderen trouw te bezoeken en dit zou gedaan worden. Dat was het laatste nieuws geweest.

Dit alles speelde zich verscheidene jaren geleden af, maar vaak denk ik nog terug aan deze mensen die als kind zelf zoveel ontbeerden en geen enkel houvast in hun leven hadden, en nu het leven van hun kinderen vergalden. Een vicieuse cirkel. Billy is nu een teenager. Wat zou er op zijn beurt van hem terecht komen? Een vraag die mij niet los laat, maar die eigenlijk ons allemaal aangaat, want de wereld krioelt van deze Billy's en de kranten staan er vol over…

Wij zijn onze broeder's hoeder. Ook die van Billy's.

Christ or Chaos

The beautiful Knollcrest campus of Calvin College and Seminary was the setting for the three-day conference of the Reformed Ecumenical Synod on July 26-28. The conference was a unique event; this was the first such meeting and was sponsored by three member churches, the Christian Reformed, the Orthodox Presbyterian and the Reformed Presbyterian Church of North America. The participants numbered approximately 100 and represented 14 church communions.

THE PREACHER'S POWER

Dr. Joel H. Nederhood, radio minister of the Back-to-God Hour, was the first speaker. He presented an eloquent, powerful speech on the topic: CHRIST THE POWER OF THE GOSPEL.

Four power structures impinge upon and seriously threaten our lives today. They are Government, Business, Science and Communication. All of these display and exert sheer power over man. The power that is manifested by these structures is nothing short of amazing. Thanks to God there is the Gospel which is inherently powerful and which no earthly power can obliterate.

Dr. Nederhood explained that *Christ* is the power of the Gospel. Three aspects of Christ were emphasized; Christ as the material power, the legal power and the efficient power of the gospel.

The power of the gospel is located in the very person of Jesus Christ. The Christ of the Scriptures is the Suffering Servant, the Lamb of God. Though the so-called "blood theology" is far from popular today, the Cross is at the heart of God and at the heart of the gospel. In preaching this Christ must emerge and must dominate. And such preaching will constitute a tremendous force.

Christ is also the legal power of the gospel. True, biblical proclamation will show and point up the Christ who is Lord and who possesses supreme authority. How sad that the Christian message has so frequently been too narrow! Preaching has slipped into Pietism and Moralism. Such homilies that were to be a medicine for the soul. This fostered preaching is ineffective for the world. Modern man must see the cosmic significance of Christ's redemption. Only then will it become plain that the basic dilemma is, as the theme of the conference put it, Christ or Chaos!

The Lord Jesus Christ is also the efficient power of the gospel. When the Christ of the Scriptures is proclaimed the preacher *knows* what will happen: the sheep of the Master will hear His voice and answer. Election is related to Christ at every point and in Him this doctrine has wonderful warmth and meaning. The church must bring today the authentic voice of the Great Shepherd and then we may believe that the gospel will be efficient. We must be open to new approaches and new techniques, but silly novelties, cheap psychologism and strange liturgican changes will not be the answer to the needs of the hour. Let us employ every skill at our command, but authenticity is what really matters. Are the preachers properly proclaiming the Christ of the gospel? The lost world needs the Bible's message.

TREASURES FROM TURKEY

At the social evening Dr. Bastiaan Van Elderen, professor of New Testament at Calvin Seminary, presented an illustrated talk on the topic: NEW LIGHT ON THE EARLY CHURCH. Professor Van Elderen is becoming more and more an acknowledged authority in the field of archeology. His slides showed his recent work in excavations at Lystra, Iconium and Derbe, the area that is known as the place of "the 1001 churches." Today central Turkey is predominantly Mohammedan, but in the 4th and 5th centuries A.D. this area was Christian. The excavations reveal the real stronghold Christianity once had in Turkey. The nearly illegible fragments of tombstones, church pillars, and pottery cast new light on the early Christian church. Excavations continue and new treasures are being found time and again, showing us how Christians lived and worshipped over 1500 years ago. Dr. Van Elderen will soon return to Derbe an area for further research and excavations.

CHRIST'S RELATION TO THE CHURCH

Professor Edmund P. Clowny, president of Westminster Seminary, gave an address on the subject, CHRIST THE HEAD OF THE CHURCH. His 90-minute speech covered a lot of territory. In the name of the headship of Christ various trends are evident in the Christian church. First of all there is the *socializing* trend, emphasizing the church's solidarity with the world. Secondly, there is the *secularizing* trend, stressing the church's place in the secular city. Some go as far as to say "Evangelism is politics." Thirdly, there is the *sacramentalizing* trend, underscoring the church's mediatorial role. The church is thought to be an extension of the incarnation. All three trends point up essential emphases, but all three trends reveal an ecclesiastical confusion.

Professor Clowney then proceeded with a detailed exposition of the Bible's meaning of Christ's headship. Great stress was placed on the peculiar place of the church, under Christ, in the Kingdom. The time of final judgement is not yet at hand. Because of this "not yet" the Christian church must still suffer and may never wield the sword or enforce its belief on society. Though Clowney distantiated himself from the narrow, fundamentalistic emphasis, his view of the church's task in today's world left the audience bewildered and, as the discussion period showed, rather confused. (The printed speech will have to be printed to see what exactly Clowney did say and actually meant.)

Several significans guidelines were brougt out. Because Christ lives as the Lord and Head of the church, we may not and cannot concur with relativism. The revised confession of the Presbyterian Church frees the office bearers from subjecting themselves to the Truth. Obedience to the Word is a great mark of the Church. In this age of ecumenicity it must be remembered that we must have fellowship in the Truth and separate from error. Be sure to keep in mind, however, that the Church must require what *Christ* requires, no more and no less. What keeps us separate from the other member churches of the R.E.S.? Are our reasons biblically sound? The church, said Paul, is "the body of Christ." This unity must come to visible expression!

POINTERS FROM THE PANELISTS

CHRIST THE CRITIC OF HIS CHURCH was the topic for the panel discussion. Dr. S. Bruce Wilson, president of the Reformed Presbyterian Seminary, chaired the debate. Jerome B. DeJong, Edmund P. Clowney, Johannes G. Vos and Gordon Spykman constituted the panel. Each of the panelists brought out some noteworthy pointers.

Dr. Johannes Vos, professor of Bible at Geneva College, pointed out that the member churches of the R.E.S. were agreed on the normative character of the Word for doctrine and worship but that we have so often "blind spots." Customs, early training, traditions, fears, and a host of other reasons, can and often do becloud the basic issues. It is possible to confess *too little*. It is also possible to confess *too much!*

Professor Edmund Clowney showed that the *basic* problem in merging the Orthodox Presbyterian Church, of which he is a member, with the Christian Reformed Church is church polity. The O.P. Church has great difficulty with the C.R.C.'s stand on what constitutes the authority of the church. Is it necessary, so he asked, that a member of the C.R.C. must obey Synod in all things unless he can prove Synod to have erred according to the Scriptures? May a Synod have such a binding hold?

Rev. Jerome De Jong, pastor of the Immanuel Reformed Church in Grand Rapids, indicated that the member churches of the R.E.S. pretty well agree on how the church should be involved in society. The general principle seems to be that the Church must speak out to its members and to the world only on those issues that are directly related to the church. Rev. De Jong openly criticized his own denomination for speaking out on nearly everything and by mouthing the declarations of the World Council of Churches. Does the Church have to speak out, e.g., on Red China's admission to the United Nations and on the U.S. fight in Vietnam? Definitely not, said Rev. De Jong.

Dr. Gordon Spykman, professor of religion and theology at Calvin College, defended the thesis that Christian higher education presents a prime opportunity for merging the witness of the Reformed churches. The contemporary crisis in North American higher education calls for a greater Reformed witness in the university world. The decisive thing to do is the creation of a *community* of Reformed scholarship. He noted with approval the work of the Association for Reformed Scientific Studies.

THE NEED FOR A NEW CONFESSION?

For more than 400 years the Holy Spirit has guided the Church since the last confession was drawn up. Isn't it time that a new confession be written for a witness to the world? New heresies have appeared and this new confession might take note of these trends toward relativism. Well might the Reformed churches attempt such an undertaking in a united way. So said Profesor John W. Sanderson in his speech CHRIST THE KEY TO OUR UNITY.

Professor Sanderson is the dean at Covenant College in Chattanooga, Tennessee. His addres was a detailed exegetical paper on *key* passages in the New Testament on thet subject of church unity (John 17, Ephesians 1 and 4 and Romans 15). His thesis is that Christ has created, by redemption, a transnational and trans-cultural organism of which He is the Head. The task of the Church is to be the fulness (pleroma) of Christ as a witness to angels and men. The church must outwardly express its inner unity.

Besides the new confession, Dr. Sanderson would like to see the member churches of the R.E.S. do many other things together. For example, provide literature that testifies to the truth, hold more conferences, study the unresolved issues, exchange professors at our colleges and seminaries, pulpit exchanges and strengthen the organization of the R.E.S. May we be more and more the pleroma of Jesus Christ in the world.

CONFUSION ABOUT CHRIST

The conference came to a fitting close in the public rally in the Calvin Christian Reformed Church. Dr. G. Aiken Taylor, editor of *The Presbyterian Journal*, gave an inspirational address on the subject: CHRIST THE HOPE OF THE WORLD.

There is an awful confusion about Christ today, said the speaker. The variety of Matthew 16 is still with us. Many speak about Christ as the hope of the world but the Christ they hold up is not the Christ of Christianity. The Lord Jesus Christ, whom Peter proclaimed on Pentecost, is the hope of the world!

This public meeting was attended by about 300. To the amazement of many this rally was picketed by three pickets, plus those who handed out literature. The placards stated: "Does the R.E.S. have a conscience about South Africa?"

CLOSING COMMENTS

Dr. Paul Schrotenboer, general secretary of the Reformed Ecumenical Synod, opened the three-day conference and also gave the closing comments.

The conference has pointed up, said he, significant aspects of ecumenism in the perspective of Scripture and in the light of Jesus Christ. We have learned anew that our task of displaying the precious unity we possess in Christ must be seriously undertaken and striven after under the tutelage of the Word. Let us return to our churches with a song of deliverance and an unlagging desire to show visibly our oneness in Christ.

And thus came to a close a wonderful conference of instruction, inspiration and warm fellowship. It is my hope that more such conferences be given in the future and that more clergymen and many more of the laity be present. After all, here is a clear way to work toward unity as based on the Bible. The next conference might deal with the subject of church polity and worship! There is also a real need to pursue further the task of the church in society.

—Rev. Michael DeVries

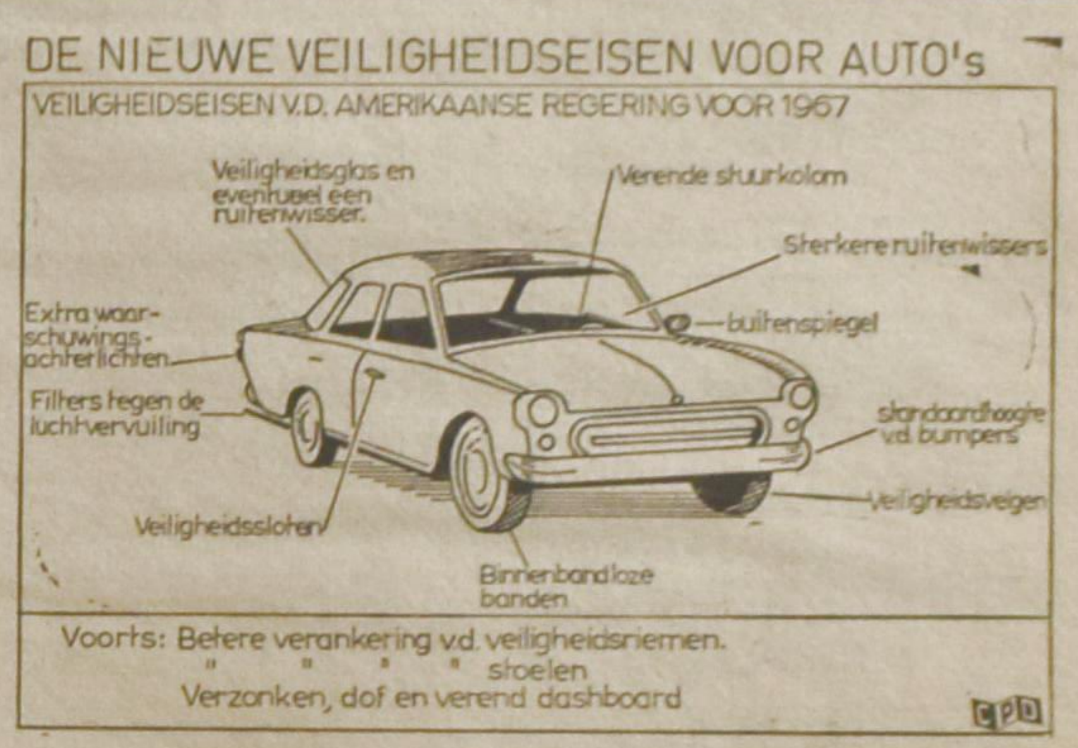

Eisen voor de veilige auto

In de tekening geven wij een overzicht van de veiligheidseisen die de Amerikaanse regering heeft gesteld voor de aankoop van regeringsauto's. Voor de industrie is deze lijst van eisen belangrijk want de Amerikaanse regering koopt jaarlijks 59.000 - 62.000 auto's. De veiligheidseisen van de regering staan thans in het speciale licht van de belangstelling na het opzienbarende verslag van R. Nader over de onveiligheid van auto's. Er is thans in de Ver. Staten een wet in voorbereiding met betrekking tot de veiligheidseisen waaraan auto's moeten voldoen buiten de thans reeds geldende eisen. Wordt deze wet aangenomen dan moeten voor volgend jaar alle auto's voldoen aan de eisen zoals deze zijn opgenomen in de tekening. De Amerikaanse Senaat zal mogelijk subsidie verschaffen voor het onderzoek en de bouw van een auto die 100% veilig is!

Een deel van de Amerikaanse auto's bezit reeds een aantal zaken zoals thans door de Amerikaanse regering als eis wordt gesteld voor het volgend jaar. De fabrieken die niet aan de eisen kunnen voldoen zullen zeker de nodige aandacht aan deze eisen gaan schenken, want regeringsauto's zijn altijd een bijzonder goede verkoopreclame.

Mini-auto voor het stadsverkeer

Muenchen (DaD) — De constructie van een klein beweeglijk stadsvoertuig, dat bijzonder geschikt moet zijn voor huisvrouwen bij het boodschappen doen in het parkeerplaatsarme stadscentrum, heeft de Muenchense autoverhuurder Anusch Samy al voor de publikatie in de pers ongeveer 100 opdrachten opgeleverd. De twee meter lange, één meter brede en 1,25 meter hoge mini-auto biedt plaats aan één persoon met bagage, heeft een draaicirkel van nog geen zes meter en bereikt een topsnelheid van ongeveer 80 kilometer per uur. De moderne carosserie is van kunststof vervaardigd. Deuken, ontstaan door kleine aanrijdingen, kunnen er gemakkelijk uitgezaagd worden en thuis met een stuk glasvezelmat en polyesterhars hersteld worden. De stoel van de wendbare straatvlo is op veiligheid gebouwd, de rugleuning herinnert zelfs een beetje aan racewagenconstructies. Als aandrijving dient een 250 kubieke centimeter motor met een transmissie met elektrische voorkiesinstallatie, die naar wens ook volautomatisch geleverd kan worden. De mini-auto uit de Duitse Bondsrepubliek zal ongeveer 3.000 gulden kosten.

—*Actualiteiten uit Duitsland*

The Association for Reformed Scientific Studies
announces the
EIGHTH ANNUAL STUDY CONFERENCE
at
Cherry Hill Farm, Unionville, Ont.
August 23, 24, 25, 26, 1966

Dr. HENDRIK HART will present THE CHALLENGE OF OUR AGE
Dr. PAUL G. SCHROTENBOER will lecture on MOTIVES IN ECUMENISM
Professor MAARTEN VRIEZE will lecture on REVOLUTION IN THE WEST

The programme promises days of invigorating Christian fellowship. No one with a high school education or its equivalent should want to miss this opportunity for renewal of insight!

SPECIAL EVENTS, OPEN TO THE PUBLIC
Aug. 24, 8 p.m. Keynote Address by Rev. L. M. Tamminga: Living the Power of Christ in Today's World.
Aug. 25, 8 p.m. Programme by the Federation of Calvinistic University Clubs.
Send your registration to Mr. A. Witvoet, 58 Lovilla Blvd., Weston, Ont.
Register at the conference grounds on Tuesday, Aug. 23. 8.30-9.30 a.m.

OP DE TWEESPRONG

Door de Vietnamese oorlog staan er momenteel die communistische landen op de tweesprong: Rusland, China en Noord Vietnam. Zij kunnen twee kanten uit. Welke zullen ze kiezen?

Dat deze landen op een tweesprong staan is onlangs weer gebleken toen de regering van Noord Vietnam te kennen gaf dat ze liever terug wilde keren tot de bepalingen van Geneve. China wil hier echter niets van weten. Voor haar gelden de bepalingen van Geneve niet meer aangezien Amerika deze, volgens hen, met de voeten heeft getreden door Noord Vietnam te bombarderen. De nieuwe Chinese minister van propaganda, Tao Chu, wil dan ook niets van verzoening weten. Zijn antwoord is onverbiddelijk: doorgaan en vechten voor een verenigd communistisch Vietnam. Dit werd onomwonden door Peking uitgesproken twee weken nadat de conferentie van communistische landen in Boekarest een terugkeer tot de afspraken van Geneve eiste. China wil echter hiervan niet horen. In de genoemde rede van Tao Chu werd dan ook niet alleen een aanval gedaan op Amerika, maar eveneens op Rusland, dat volgens China door een 'slappe' houding de Vietnamezen in de steek laat.

Ondanks de krachtige taal van China is Noord Vietnam niet bereid hulp te zoeken bij China. Zij weet maar al te best dat China ondanks haar grootspraak niet in staat is een dure oorlog te bekostigen. Het kost de Chinezen meer dan zij zich kunnen veroorloven om de grens tussen Rusland en China te beveiligen. Noord Vietnam kiest daarom meer en meer voor de hulp van Rusland. Kan Rusland echter een Vietnamese overwinning garanderen?

Wat zal Rusland doen? Eerlijk gezegd, het had niet gedacht dat Amerika voet bij stuk zou houden. Nu president Johnson echter toont dat het deze keer menens is zal Rusland zich moeilijk afzijdig kunnen houden. Indien zij wil dat de strijd wordt uitgestreden dan zal haar dit duiten kosten. Dat staat vast. Rusland wil wel graag vuurtjes stoken, maar voelt, gezien haar economie, er bijster weinig voor om in deze oorlog veel geld te steken. Hieraan valt deze keer echter moeilijk te ontkomen. Bovendien zijn de communistische satellietlanden niet gebrand op een eventuele oorlog. Toch wil Rusland de vriendschap van het opkomende Azië, dat in China steeds meer een gevaar ziet, niet graag missen. Amerika mocht eens Azië's favoriet worden. Welke kant moet Moskou uit?

Zal het Noord Vietnam adviseren de strijd maar op te geven? Dan heeft Amerika gewonnen. Of zal Rusland volledig achter Noord Vietnam gaan staan? Dan zal het evenals Amerika, bij de andere landen als een vechtlustig land bekend staan, terwijl het in de wereld zo'n goede beurt heeft gemaakt met de vredessluiting tussen India en Pakistan. Rusland zit er maar mee, want zij heeft mede de stoot gegeven tot het oprichten van de guerilla-benden die de vredige naam kregen van bevrijdingsleger. Loopt deze opzet nu op niets uit?

Zou men de strijd staken, dan zou Rusland bovendien nog de smaad van China incasseren, omdat ze zich laf heeft teruggetrokken en de bevrijdingsplannen op niets heeft doen uitlopen. China mag dan militair en financiëel niet bij machte zijn geweest om te helpen, het heeft in elk geval willen doorvechten tot het bittere einde.

Staat China niet op een tweesprong? Is zij het enige communistische land dat slechts één lijn volgt? Ogenschijnlijk wel. Er zijn echter ook communistische Chinezen die de politiek van China riskant vinden en liever eerst de interne moeilijkheden zouden willen oplossen alvorens zich op internationaal terrein te begeven. De communistische regering zal met deze toenemende ontevredenheid rekening moeten houden.

De Vietnamese oorlog is dus geen eenvoudige zaak. Noch voor Rusland, noch voor China en Noord Vietnam. Er zit heel wat aan vast. Dat kan ook niet anders. Wanneer men de verkeerde weg op wil dan komt men steeds meer in de knel en wordt het steeds moeilijker zich uit een warnet van ongenoegens te werken. Rusland en China zouden van de wereldheerschappij af moeten zien. Dan zouden zij ook niet voortdurend voor een moeilijke keuze worden geplaatst.

KLM boekt winst

De directie van de KLM deelt mede, dat over het kwartaal april tot en met juni 1966 een winst is behaald van 33.0 miljoen gulden: in de overeenkomstige periode van 1965 was de winst 14.5 miljoen gulden.

Dit kwartaal omvat het eerste deel van de zomerperiode, die in de luchtvaart in het algemeen als het gunstig seizoen geldt.

De bedrijfsinkomsten waren in dit kwartaal 216.3 miljoen gulden, dat is 15% meer dan in 1965.

De bedrijfskosten (exclusief afschrijvingen tot een bedrag van 17.8 miljoen gulden) over dit kwartaal bedroegen 165.9 miljoen gulden (8% meer dan in het vorige jaar).

GAAT U NAAR
Holland?
VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraag volledige inlichtingen
bij:
C. STEENHOF
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921
Vanaf 1 april 1966:
21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM
$ 335.00
met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements .. $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $5.00
Notifications of death $4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

With great joy and gratitude to the Lord, we announce the birth of our daughter

ELOISE PATRICIA

A sister to Bert, Aileen and Peter.

Mr. & Mrs. Harry M. Klungel.

July 25, 1966.

76 Nelson St.,
Hensall, Ont.

De Here verblijdde ons zeer door de geboorte van een dochter. We noemen haar

PETRONELLA CHRISTINA MARIE

Geboren op 1 augustus 1966.

Een zusje voor Jeanette Henriette.

William & Marie Louise Praamsma.

Athens, Ont.

We announce the birth of our daughter and sister

MARGUERITE JOY
(Pearl of Joy)

named after her grandmother Mrs. Grietje Witvoet-Dykstra.

"Thou wilt shew me the path of life in Thy presence is fulness of joy. At Thy right hand there are pleasures for evermore." Psalm 16:11.

Albertus Witvoet.
Alice Witvoet-Oldejans.
Eduard and Maynard.

58 Lovilla Blvd., Weston, Ont.

August 4, 1966.

1941 — 1966

Op 13 augustus hopen wij met onze geliefde ouders en grootouders

KLAAS BUIKEMA
en
GESINA BUIKEMA—NANNINGA

hun 25-jarige echtvereniging te gedenken.

Dat God hun nog vele jaren in leven en gezondheid mag sparen is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Ina en Simon VanderKooy.
Jimmy en Trudy.
Helen en Jack (verloofde).
Carl en Barbara.

Gelegenheid tot feliciteren vanaf 8:00 p.m.

182 Crocus Dr.,
Scarborough, Ont.

Op 18 augustus 1966 hopen wij de 25-jarige echtvereniging te herdenken van onze ouders

PETER BOSMA
en
FEIKJE BOSMA—WIERDA

Dat zij nog lang voor elkaar en voor ons mogen gespaard blijven is de wens van hun kinderen en kleinkinderen.

Douwe en Jessie Bosma.
Gerben en Dorothy Bosma, - Kathleen.
Annette en Egbert Terwisscha, - Brenda en Veronica.
Alice.
Shirley.
Harry.
Ronald.
Marienus.

Winnipeg 16,
410 Knowles Ave.

Het behaagde de Here om plotseling tot Zich te roepen ons geacht medelid en erevoorzitter

NIEK WILSCHUT.

Zijn liefde voor Christus en Zijn Koninkrijk zij ons een aanmoediging om voort te gaan met ons werk.

Mannenvereniging "Onderzoekt de Schriften".

Owen Sound, Ont.,

29 juli 1966.

Op 29 juli nam de Here plotseling tot Zich mijn geliefde man

NICOLAAS WILSCHUT,

op de leeftijd van 60 jaar.
Dat hij nu zingt in de grote Engelenschaar voor Gods troon is mij een grote troost.

Mrs. J. G. Wilschut—van Beek.

Owen Sound, Ont.

Plotseling nam de Here tot Zich, op de leeftijd van 50 jaar, onze innig lieve man, vader en grootvader.

GYSBERT BERKELAAR,

geliefde echtgenoot van Maria Berkelaar—Smit,

na een zeer gelukkig huwelijk van bijna 25 jaar.

"Uw hart worde niet ontroerd; gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis mijns Vaders zijn vele woningen." (Johannes 14:1).

Moge dit een steun en troost voor ons zijn.

Ria & Theo te Horst & Harvey, Ingleside.
Magda, Hamilton.
Corrie, Brockville.
Siem.
Cobie.
Jan.
Henrietta.
Anita.
Gilbert.

Op 20 juli werd op een zeer tragische wijze uit ons midden weggerukt onze geliefde zoon, broer, zwager en oom

MARKUS NIJMEIJER,

op de leeftijd van 40 jaar, geliefde echtgenoot van H. G. Westerhof.

Zijn rotsvast geloof is ons tot rijke troost.

Assen:
A. Nijmeijer.
H. Nijmeijer—Hessels.
Alma, Ontario:
J. T. Nijmeijer.
K. R. Nijmeijer—Bos.
Anreep:
J. Kiers—Nijmeijer.
H. Kiers.
Eesergroen:
R. Blok—Nijmeijer.
N. J. Blok.
En kinderen.

Het behaagde de Here om tot Zich te nemen, op 31 juli 1966, onze geliefde man, vader en grootvader

JACOB HUIZINGA,

echtgenoot van Feikje Huizinga—Vander Wal,

op de leeftijd van 67 jaar.

2 Tim. 4: 7B: "Ik heb het geloof behouden."

Jack en Betty De Jong.
Minke Huizinga.
Rinus en Wikje Schenk.
Melle en Dolores Huizinga.
John Huizinga.
Cecil Huizinga.
Pat Huizinga.
8 kleinkinderen.

Forest, Ontario.

ROOM AND BOARD FOR STUDENT

Close to McMaster University and Teachers' College. Phone: JA 2-2376, Hamilton, Ont.

In the next few months a

BUSINESSMAN-BOOKKEEPER

looks for a job or partnership, preferably district London-Welland-Brampton. Write under Box no. 1894, Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Wellandport Calvinistic Christian School heeft een in prima staat zijnde

1960 MERCURY SCHOOLBUS

te koop, met 54 zitplaatsen en 1966 licence. Voor verdere informatie contact Mr. G. VanderKomer, R.R. # 1, Fenwick, Ont. Phone 892-2821.

Wanted:

MARRIED MAN

for modern dairy by Sept. 1st. Must be interested in dairying. Top wages for right man. 4 roomed house with utilities available, on paved road, 3 mi. from Chr. Ref. Church and on bus route to Chr. School. Apply A. Kamps, Lacombe, Alta. Ph. 782-2564.

Eerstelingen in Canada

Het eerste schip op de grote meren

door John F. Hayes

(Canadian Scene) — Brandend van verlangen om de onbekende West te verkennen verkocht Sieur de la Salle, een jongeman die de titel van landheer was verleend op het Montreal Eiland, zijn land, hij nam voyageurs in dienst, kocht kano's en begon zijn eerste ontdekkingsreis. Op die reis vond hij de Ohio Rivier. Zijn werk trok de aandacht van Count Frontenac die in 1672 Gouverneur van Nieuw Frankrijk was geworden. Toen Fort Frontenac werd gebouwd in 1673, werd La Salle tot commandant benoemd. Dit fort stond aan de mond van de St. Lawrence Rivier. Vier jaar later kreeg La Salle permissie van de Franse Koning om zijn post te verlaten en zijn ontdekkingsreizen voort te zetten.

Aan het einde van de zomer in 1678 stuurde La Salle een groep kano's naar de West. In de lente van 1679 werd een groep timmerlieden uitgezonden met de opdracht een fort te bouwen bij Niagara. Hij volgde spoedig ook zelf en begon direct met de bouw van een schip van 45 ton, dat gebruikt zou worden voor de vaart tussen het fort bij Niagara en een ander fort dat hij wilde bouwen aan de zuidelijke oever van het Michigan Meer en Fort Michilimackinac aan de noordelijke oever van het meer.

Het schip werd **Griffon** genoemd en het werd het eerste schip dat ooit de Grote Meren bevaren heeft. Het werd bewapend met vijf kanonnen die de rots op gesleept waren naast de Niagara watervallen. Op de eerste reis voeren La Salle en zijn mannen Lake Erie over, de St. Clair Rivier op, Lake Huron op en vandaar naar Lake Michigan. Zij stopten bij Fort Michilimackinac en vervolgden naar Green Bay. Daar werd de Griffon volgeladen met een kostbare lading huiden en teruggestuurd naar Niagara.

Toen verdween de Griffon. De Indianen zeiden dat een hevige storm was opgestoken op Lake Michigan kort nadat het schip de tocht had aanvaard. Zij zagen hoe het schip door de golven heen en weer werd geslingerd en kort daarna, zo zeiden zij, zagen zij het schip niet meer. Dit was een hele slag voor La Salle, maar hij zette zijn plannen door en trok verder zuidwaarts. Hij werd de eerste blanke die vanuit Canada de Golf van Mexico bereikte langs de Mississippi. Hij keerde toen terug naar Frankrijk en nam het bevel op zich over vier schepen met kolonisten en voorzieningen, die koers zetten naar de Golf van Mexico om zich daar te vestigen. Men had echter niet veel geluk. Een schip werd door piraten overvallen, twee liepen schipbreuk en een keerde op halve kracht terug naar Frankrijk. La Salle en de anderen van zijn schip die de schipbreuk hadden overleefd, trokken door wat wij nu kennen als Texas. Tijdens die tocht werd La Salle tijdens een ruzie verraderlijk door een schot gedood.

En zo stierf een van Frankrijk's grootste ontdekkingsreizigers — de man die met zoveel ambitie het eerste schip bouwde dat de Grote Meren zou bevaren, het kleine 45-ton scheepje de Griffon. Haar lot is lang onbekend gebleven, tot, enkele jaren geleden, zes skeletten gevonden werden in een grot op Lake Huron Island. De bemanning van de Griffon had ook bestaan uit zes mannen. En verder vond men later ook de overblijfselen van een schip op de bodem van het meer, niet ver daar vandaan. Men neemt nu aan dat dit de overblijfselen zijn van de Griffon.

COTTAGE FOR RENT

Muskoka Lake near Gravenhurst. 9 sleeps, 3-pc. bath. Boat and motor available. For further information call 434-1419 London, Ont. E. Davelaar.

REISPLANNEN?

Neem eerst kontakt op met KOOPS TRAVEL SERVICE LTD.

Wij verzorgen al Uw booten vliegreizen, indien gewenst, bij U aan huis. Vraag geheel vrijblijvend, voor prijzen, vliegschema's, en nieuwe afvaartlijsten van de Holland America-Lijn.

BESPREEKT UW REIZEN VROEGTIJDIG via

KOOPS
TRAVEL SERVICE LTD.
Box 307, Burlington, Ont.
634-1813

Dag en nacht bereikbaar. Kantooruren: dagelijks tot 5.30 P.M. Vrijdags tot 9.00 P.M. Zaterdag van 8.30 tot 12.30.

WANNEER ZAL 'T ZIJN?

OF IS HET GAUW EEN JUBILEUM?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

SALEM

ontving nog geen antwoord op alle brieven onlangs verzonden aan 1000 adressen in Eastern Canada.

Van uitstel komt vaak afstel, stuur daarom Uw

antwoord nu!

TEACHERS WANTED

Due to higher enrollment the Clinton Christian School will be in need of a

SIXTH TEACHER

for the intermediate grades.

Please contact Mr. W. J. Bakker, Box 317, Londesboro, Ont.

ST. CATHARINES, ONT.

Due to unforeseen circumstances the Calvin Memorial Chr. School is in need of

A TEACHER

for one of the lower grades, and

A TEACHER

for one of the upper grades. Please contact Mr. Gary Van Dyk, 4 Edward Ave., St. Catharines, Ont.

Calvin Christian School is in need of

A TEACHER

for grade 5, approx. 30 pupils. Please send letters of application to Mr. J. Postma, Principal, 72 Tissiman Ave., Chatham, Ont.

The Agassiz Christian School, in the beautiful Upper Fraser Valley of British Columbia, urgently needs:

A TEACHING PRINCIPAL

and

A TEACHER FOR GRADES 1 AND 2

Please send applications stating qualifications, experience and references to the secretary, J. M. den Boesterd, 8026 Morrow Rd., Agassiz, B.C.

Voor al Uw

Verzekeringen

Auto-, Brand-, Ongevallen- en Ziekteverzekering

(met wekelijks inkomen)

en alle andere verzekeringen

Mac. Vanderhout

Insurance Agency Ltd.

795 KING STREET EAST HAMILTON, ONT.

PHONE LI 4-2837

Het aantal abonnees op Calvinist-Contact groeit . . . . maar heeft nog niet de grens bereikt. Geef dit nummer door aan iemand, die ons blad nog niet leest.

ZOEKT U EEN

goede farm of huis?

BEL, NA DE VAKANTIETIJD,

Jack Bylsma

REAL ESTATE

1607 King St. East, Hamilton, Ont.

FARMS FARMS

8 Acres zandgrond, buitengewoon geschikt voor greenhouses, beplant met zoete kersen en perziken. Over $10,000 inkomen. Underdrained! Irrigation system!! City waterleiding!!!Nieuwe brick bungalow en packing shed. Alle gereedschappen. Vraagprijs $41,000.

15 Acres, sandy loam, kersen, perziken, peren, appels, Mackenzie, nieuwe brick bungalow, garage, city water en gas. Vraagprijs $37,000.

Vraag nadere inlichtingen over

3 BROILER FARMS
met licence en
2 TURKEY FARMS

in zeer goede staat, hoge produktie, en redelijke voorwaarden.

Melkbedrijf: 1050 lbs. per dag quota. Full line of machinery, cleaner. 160 acres 1e klas land, 2 moderne huizen, 2 silo's, nieuwe stal! 60 stuks melk- en jongvee (Holsteins). Tevens broiler quota (5800). Jaarlijks inkomen $24,000 bruto. Vraagprijs $88,000.

Deze en meerdere dairy- en gemengde bedrijven hebben wij U aan te bieden. Dicht bij School en Kerk!!!

GERRIT OTTEN
563-7904 BEAMSVILLE, ONT.

Agent for
HAROLD JARVIS
REAL ESTATE
Grimbsy, Ont.

Geef Uw

ADRESVERANDERING

steeds tijdig op aan de Administratie van

CALVINIST-CONTACT

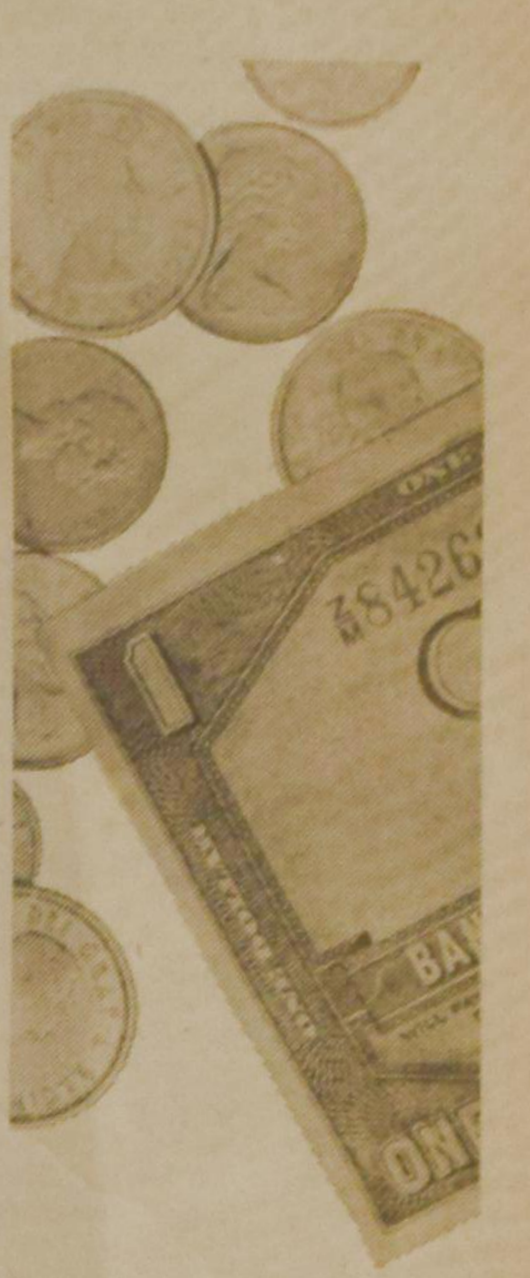

LOS GELD

in uw huis...

kan verbranden...

of zoek raken...

of worden gestolen.

Een *huis* is voor mensen. Geld hoort thuis in de *bank*, waar U het ieder ogenblik kunt opvragen, waar het aangroeit met vaste rente. En die goede diensten kosten U geen cent.

Is het niet het moment voor *U* om U te voegen bij de duizenden Canadezen, die door de Scotiabank worden gediend?

HET IS VEILIG

bij

THE BANK OF NOVA SCOTIA

POLICE BRUTALITY

(Continued from page 8)

he hoped that Nasser would be on the side of the imperialists and therefore he mentioned Egypt.

One of the charges against me was that in a sermon I had said that he who believes that he descends from a monkey will become a monkey, he who believes that he is created by God will become godly. They said, *"Oh, you have said that we, the Communists, are monkeys."*

Dean Manion: Well, it is one thing to be imprisoned on trumped up charges like that. The question now is, how did they treat you in this prison? I remember reading about your appearance before the Senate Internal Security Subcommittee and there was a picture there of your neck and back revealing scars that were inflicted upon you while you were in prison. Tell us just what the conditions of your imprisonment were during all these years, Rev. Wurmbrand.

Rev. Wurmbrand: The conditions of imprisonment have been horrible with us in Rumania. The Christians and the others were tortured, beaten and starved. We had times when we had one slice of bread a week. And then, the mockery, things which are hardly believable for Westerners. I know, but, we must say the truth as it happened. I can say before God that I say much less than the truth because the whole truth you could not bear to hear.

UNSPEAKABLE CRUELTIES

Christian prisoners have been tied to crosses for four days and four nights. The crosses were put on the floor twice a day and a hundred other prisoners beaten and tortured and made to fulfill their necessities upon the faces and the bodies of the crucified ones. And then the crosses were erected again with the Communists standing around jeering and mocking: "Look, your Christ, look, your Christ, how beautiful He is, adore Him, worship Him, He brings you fragrances from Heaven."

Christian priests were forced to use the dirt of a hundred prisoners, with excrements. Once was urine given into their hands and they were obliged to say the Holy Mass over these elements and they did it. They were half mad, they didn't know any more what they did, they had been tortured so. I asked one of them, "Father, why have you not preferred to die than to do this thing?" He answered, "Brother don't judge me, I have suffered more than Christ."

I could say without end these atrocities and cruelties committed against the Christians, with the complicity of the West which speaks about peaceful coexistence with such men who commit such crimes. I am a man who has no bitterness against the Communists in my heart. A flower, if you bruise her under your feet, rewards you with her perfume. So the Christians who have come out of Communist prisons have come out without bitterness.

I love the Communists. I love even my enemies. I am a Christian and I wish that they should be saved and brought to Christ. But, it is not right to praise the oppressors and the modern inquisitors instead of praising their victims and being concerned with them and trying out of the right Christian attitude to help also the Communists to come to Christ. But simply to be in peace and friendship with gangsters is the wrong thing.

Dean Manion: I suppose many of these ministers of all religions died in the prison under these punishments, didn't they?

Rev. Wurmbrand: Many died. Nearly all Catholic bishops died. Monks, nuns—my wife has been in prison with Catholic nuns—she is a Protestant—but she told me that these nuns were like angels. Imagine these virgins, these Holy beings, in the hands of these brutes. Horrible things have happened. Many, many died in prison. But not only clergymen, we had hundreds of peasants in prison for their faith. The Greek Catholic Church with us has been forbidden and peasants who did not wish to leave this Greek Catholic Church died in prison. Many of them.

Dean Manion: Rev. Wurmbrand, you mentioned "peaceful coexistence." What do you think about the possibilities of peaceful coexistence with any Communist government?

Rev. Wurmbrand: I am not a man of politics and from the political point of view I can't express my opinion if it is right or not. But, as a representative of the church—the church can never have peaceful coexistence with militant atheism—with those who kill and torture Christians. Everyone would laugh if he would say the church can peacefully coexist with drug addiction or with drunkenness or with prostitution or with gangsterism. *We will never make peace with sin.*

Now, there are some clergymen who speak about peace with those who kill the souls and bodies of Christians. Our children, our youth, are poisoned with atheism, because atheism means simply not to believe in God, but they are taught to hate the notion of God, to hate the notion of Christ and all the Christian values. The church can never have peaceful coexistence with Communism. It has to conquer Communism. The Christian church, during all its history, has had adversaries and has presented to these adversaries the Gospel and has fought for this and so it has won.

Dean Manion: In the publicity about your appearance before the Senate Internal Security Subcommittee you told of the guards addressing the prisoners about their foolish expectations of the Americans coming to rescue them. How did that go?

Rev. Wurmbrand: The last time in prison was the hardest one. It was a time of brainwashing. We were no more beaten but were submitted to the scientific suggestion to leave our faith. Sitting in the prison of Sherla, all the prisoners were gathered, and the commandant of the prison, Major Alexandrescu, delivered a speech. He was a very enthusiastic and convinced Communist. He told us:

"You fools, you sit in prison ten, fifteen, twenty years expecting the Americans to come to release you. You have loved America, you have praised it, you have appreciated it, now we give you the news that the Americans come. But, they don't come to release you—they come to help us, to do business with us, to give us loans.

"The Americans, if you love them, if you praise them, if you suffer for them, will never give you anything. But, if you mock them, if you hate them, if you fight against them, if you spit in their face, they immediately open their pockets and give you money. You have been fools, we have been the wise ones."

Dean Manion: In view of what you have said, what do you think about Senator Fulbright's approach to this question?

Rev. Wurmbrand: I have read one of his interviews in which he says that there exists a bad Communism — Stalinist Communism — and a good Communism, the Yugoslavian Communism, for example. Now you have a proverb in English: "The proof of the pudding is in the eating." How does Mr. Fulbright know if the pudding is good or not unless he tastes it? I would propose him to taste the Yugoslavian Communism, to go to Yugoslavia and to criticize there in Yugoslavia, what Tito does. If he will, he will see how good this Yugoslavian Communism is.

In this good Communism you are not allowed to say one word of criticism against the government—you have no liberty. In the good Yugoslavian Communism, you are not allowed to teach the children the ways of God. You are not allowed to contradict atheism. You are not allowed to condemn this atheism. You are not allowed to preach faithfully the Gospel. A very diluted Gospel is allowed there. You are not allowed to win the youth for Christ.

You can speak in a certain sense about the better Communism and a worse one, in the sense in which a pickpocket is surely better than a robber, and a robber is better than a murderer, and a murderer who has murdered once is better than one who has murdered a hundred times, but they are all offenders. *They all kill the souls of people by teaching atheism.* They all have the dictatorship of one sole party. They kill the truth by not giving liberty to everyone to say his opinion. A "good" Communism does not exist. I would not apply this Holy word of "good" to any Communism, and not even to Mr. Fulbright. Good is only one—Jesus Christ.

Then, Mr. Fulbright said in his interview—and this is very dangerous—that we should not hinder people who wish to go in the ways of Communism. *When, ever have a people expressed a desire to have Communism?* In Rumania, Communists came to power in 1944. They had 10,000 members in a country of 18 million. They were imposed upon us by the Russians. They have conquered our country by terror, by fraud, by lying. *Never have the Rumanian people had the slightest possibility to choose between Communism or some other party.*

Our elections are farces. You are allowed to choose only the Communist Party. There is no counter candidate. With us the joke is made that when God created Adam He created only one woman, Eve, and He said afterwards to Adam, "you are free to choose for a wife whomsoever you like." And, there was only Eve. And so are the elections with us. Never have the people chosen to be Communists. Communism has been imposed on the Russian people—on the Chinese, etc. It is a very irresponsible thing to speak before a people and before the world in this sense about Communism. I don't agree at all with Mr. Fulbright.

Dean Manion: Thank you, Rev. Richard Wurmbrand, for these interesting and painful disclosures. There is so much more to be said on this subject, my friends, by this distinguished man that we have arranged to have him return to this microphone soon again, while he is in this country. Meanwhile, Rev. Wurmbrand will be available for sermons and lectures on the general subject of his experiences with Communism. You may contact him through the Manion Forum in South Bend, Indiana.

HITHER AND YON

Dutch Professor Tells of Danger of Overstressing Church Deeds Above Church Proclamation

"It is not in the least superfluous," wrote Professor J. A. C. Rullman in Centraal Weekblad, "to point out that the overstressing of deeds is a danger that threatens all the church's business in missions and world relief." He emphasized that we should stress neither word proclamation nor deeds of mercy at the expense of the other.

"Pentecost says that it is foolishness to expect anything from our words or our deeds. With neither do we achieve anything for the Kingdom of God, unless God makes them to live and to be life giving forces. Pentecost declares for all time to the church of Christ that the testimony of the saving deeds of God weld together word and deed in an unbreakable bond.

It must be stated with all emphasis that all responsible speakers for missions and world relief agree that the delineation of both agencies may never be sought in a division of goods that gives the word to missions and to world relief the deed. Never that! That would completely circumvent reality and the worst result would be to attack in the very root both missions and the diaconal function of the church in the service of the coming Kingdom of God.

The Kingdom of God is certainly not a stadium where the goal is the achievement of the highest number of points."

In stressing the unity of the work of the church, Professor Rullman said that the only starting point was to speak of "missionary world relief and of diaconal missions."

(RES NE 6-2-66)

GREAT INTEREST IN CHURCH IN INDONESIA

(Informatiedienst) Never has there been such great interest for Christianity in Indonesia as at the present time. Millions of people inquire in an entirely new way after the meaning of human existence. This is the result of the revolution of last autumn and the resulting anti-communist bath of blood.

Dr. Marcel Prodervord made this statement after he spent three weeks in Indonesia. He called Indonesia the land that holds the key to the entire Christian situation in South-East Asia.

(RES NE 6-22-66)

MORE SUBSCRIBERS is a must for the expansion of our paper. Would you lend us a helping hand?

1867 | 1967

expo '67

"MAN AND HIS WORLD"

HABITAT 67 REVOLUTIONARY URBAN HOUSING EXHIBIT

Montreal (Expo 67) — The housing exhibit, which has raised curious eyebrows all around the world, is rapidly taking shape at the site of the 1967 Universal and International Exhibition in Montreal.

With one year to go before opening of Expo 67 the first three clusters of the 158-home project are already in place on Harbour City (MacKay Pier). These segments contain a dozen completed dwellings built up from varied combinations of 24 pre-cast concrete box-like units, each weighing up to 70 tons.

Habitat 67, in the words of its architect-creator, Moshe Safdie, is "an urban system designed for families and providing all the amenities found in suburban, single-family dwellings . . . privacy, identity and open space."

As cities around the world become entangled in overwhelming population increases, traffic headaches and the inevitable suburban sprawls, the need for more intense and efficient use of land and for new building methods is made "abundantly clear", claims Mr. Safdie.

As an exhibit, Habitat will provide a striking answer to problems of living in densely built-up areas.

Horizontal and vertical movement problems have been overcome in an imaginative manner. Three 12-story cores will house elevators which will stop at every fourth floor. At each stop, access is gained to pedestrian streets and stairways which link the clusters of homes.

From the construction point of view, the most interesting innovation is the utilization of mass-production techniques in the housing industry — something which may eventually revolutionize the patterns of city living.

Full production on the site of Habitat 67 involves a highly integrated schedule of pre-casting and steam-curing of concrete units; addition of fittings by the finishing trades, and lifting of units into place with the help of a 100-ton travel lift and a giant crane.

In all, 375 pre-cast units will be used to create the 158 terraced dwellings, and the completed homes will range in size from one bedroom to four bedroom. Fifteen house types will be available.

Thirty-six fully-furnished homes will be open to Expo visitors. The other 122 are to be leased to industrial and national exhibitors for the six-month duration of Expo 67. Lease-holders will be allowed to occupy homes after the close of the Exhibition on a monthly basis, until satisfactory arrangements can be made with new owners of the project.

One of the few remaining question marks in rental policy, according to Expo officials, concerns right of entry to Habitat (which is on the Exhibition grounds) for delivery-men and invited guests. Answers, however, are expected to be worked out shortly.

Terms of the general contracts, let for $10,510,000, call for completion of Phase 1 of Habitat by April of next year. Late completion date was made necesary because of revamping of original plans and reduction of size of the project. It is expected that a developer will purchase Habitat following the Exhibition and that Phase II may eventually be added, which would expand the complex to something nearer the originally estimated 900 dwellings.

The world's most modern transportation system will be in operation for Expo 67. The Metro (top left) will carry visitors to the site where the main form of transportation will be provided by the Expo Express (bottom right), which will be free. The mini-rail (bottom left) will make up part of the secondary transportation system together with the Télécanapé (top right).

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$3.00
Engagement-announcements	$3.00
Marriage and anniversaries	$5.00
Notifications of death	$4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢

For "letters under number" 50¢ extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Christian Courier

Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

With gratitude to God, the Giver of life, and with great joy, we announce the birth of our firstborn son

STEVEN HADLEY

Ted and Corrie Bootsma.

July 25, 1966.

80 Liverpool Street,
Guelph, Ontario.

Wih gratitude to our Lord we announce the birth of our son

TIMOTHY JOHN

born August 1, 1966.

A brother to Theodore.
Mr. & Mrs.
Nick Vander Kwaak.

Future address: 522 Hwy. 54E,
Caledonia, Ont.

Support

YOUR CHURCH IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE

733 Alger St., S.E.
Grand Rapids Michigan

OUR BEST WISHES

On Friday, July 22, 1966 the marriage of Theresa Vander Wier, daughter of Mr. and Mrs. U. Vander Wier, and Ralph Wesseling, son of Mr. and Mrs. Dick Wesseling of Simcoe, took place in the Christian Reformed Church of Wellandport, Ont., Rev. L. T. Schalkwijk officiating.

God blessed us with the sweetest baby on July 17, 1966, whom we have named

VALERIE JOANNE

A sister for Kevin, David & Cheryl.

The happy parents,
Tom & JoAnne ABMA.

550 Ellis Street,
Niagara Falls, Ont.

Grateful to the Lord we are happy to announce the birth of our son and brother

THOMAS ANTHONY

Tom and Margaret Brouwer.
Corinne.
Jerry.
Teresa.
and Sandra.

Truro, N.S.

July 31, 1966.

URGENT. College student desires

ROOM AND BOARD

in Toronto while attending the University of Toronto commencing September 14th. Call or write Pete Vreugdenhil, (35-2-2371), 30 Croydon St., Chatham, Ontario.

EXPERIENCED BUTCHER

would like a job as a meat cutter or in a slaughter house for killing, preferably in B.C. or South Ontario. Please state wages paid and time to start; will keep confidential. Letters under number 1897 to Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Lambert Huizingh

Acredited Public Accountant and Auditor Commisioner for taking Affidavits

•

**1 Wellington St. E.
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797**

•

**139 Albert St.,
OSHAWA, ONT.**

SALEM

did not receive an answer to all letters recently mailed to 1000 persons in Eastern Canada as yet.

Would you, please,

mail your answer now?

MORE SUBSCRIBERS

is a must for the expansion of our paper. Would you lend us a helping hand?

HOW'S YOUR "LINE?"

In a fishing sense, the "line" you cast is seen rather than heard. And, if you are successful, the fish probably won't even see it.

Check your line and make certain it's the best for your type fishing.

When trolling with your Mercury outboard in clear water, visibility of a line or tackle connecting the line to a lure may act as a warning to fish that something is wrong about an otherwise attractive offering.

FISHER

Research has shown that fish are inclined to shy away from lines which are easily observed under crystal clear conditions. When identical lures are attached to transparent monofilament lines and leaders, however, the same fish responded with strikes.

Anything noticeable ahead of the lure is likely to cause the same problem. Snaps, swivels, connecting links, bright wire leaders and keels frequently cause fish to ignore a proven lure or bait.

The most unobtrusive rig is a plug hitched directly to a length of monofilament leader, or, better yet, to a whole monofilament line. While swivels make lure-changing quick and easy, they are best omitted under clear water conditions.

When possible, select lures that are relatively stable and do not revolve as they are retrieved. Troublesome line twist must be avoided. When it does occur, lines can be straightened by occasionally dragging them free behind the boat.

File this line information away in your mental tackle box. When the fish aren't accommodating, check your line — it might be signaling "danger" under the surface.

CROSS WORD PUZZLE

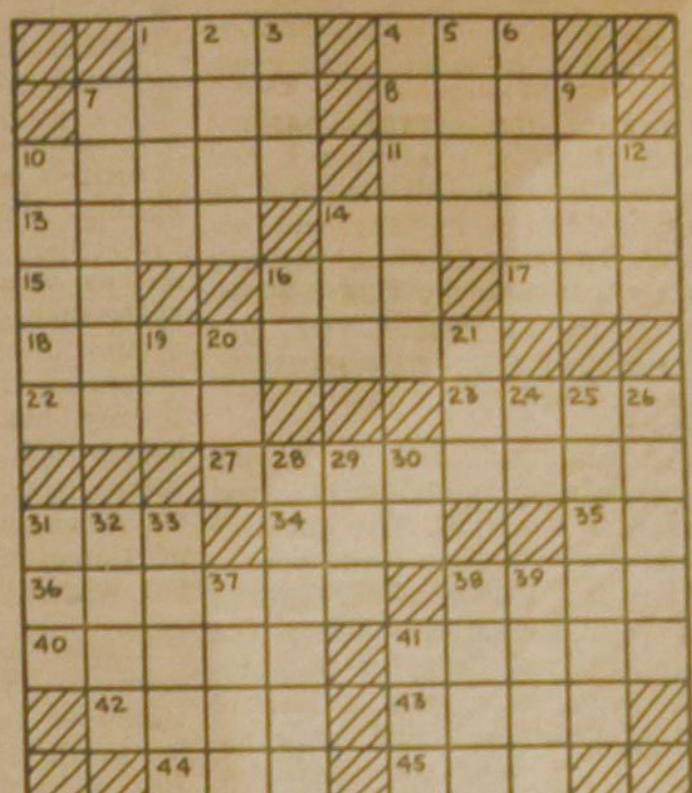

ACROSS
1. Sanskrit school
4. Talk
7. Remain
8. Algerian seaport
10. Crowns
11. Met performer
13. Arabian chieftain
14. Sailors' song
15. Jewish month
16. Greek letter
17. Observe
18. Covenant
22. Sixty minutes
23. Recess
27. Young horse
31. Bottle top
34. Inlet
35. Biblical king
36. Fanciful
38. Essential part
40. Seethes
41. Like a stadium in Houston
42. Pry
43. Cuckoos
44. Texas river
45. Still

DOWN
1. South American monkey
2. German river
3. Man's nickname
4. Kind of arch
5. Tract
6. Wedding announcement
7. Oriental "curtain"
9. Memorandum
10. Juicy fruit
12. Cereal grain
14. Mandarin tea
16. Poker holding: abbr.
19. Greek letter
20. Undertake
21. Hindu cymbal
24. Jumble
25. Nocturnal noises
26. Urged (on)
28. Expunged
29. Trouble
30. Sun god
31. Chicago ballplayer
32. Presently
33. Previous
37. Otherwise
38. Strobile
39. Leave out
41. Kind of school

SOLUTION to previous Cross Word Puzzle

Servant of Slaves

BY

GRACE IRWIN

(81)

Remember! As if it were yesterday.

"When I am gone, I want you to put it on and wear it. I know it won't go on the same finger!" She kissed his left hand which clasped hers. "That's all. You needn't speak. I am quite happy now that I have told you."

She knew that he could not speak. He left the house fearing, as he always feared these days when he went out, that he would not find he alive on his return.

Yet he did. As though to offer proof that grace was sufficient for prolonged, as for sudden trial, that the strength on which he relied was made perfect in absolute weakness, as though to fulfil his prayer that to a sceptical of wistful world he be displayed as an example of his Lord's sustaining power, another month was allowed to take its exhausting toll of Mary's person and of his endurance. Her friends — she had always made herself loved — called, inquired, sent gifts. John relayed their messages and soon ceased even to do this, for her ever susceptible head became so affected that the lightest foot and the softest tone were almost unbearable, and several times they had to leave her lying for more than a week in the same position. But the smile with which he was greeted, the sigh of contentment when she opened her eyes and saw him at her bedside were enough to keep him there, even when he could only sit and look at her, offering at times no more than the prayer of tired trustful silence.

Throughout the days and nights of watchfulness — for he could scarcely bear the thought that he might not be with her at the last, that she might call and not find him near — he carried out his church schedule regularly, preached his annual sermon to the Guild of Goldsmiths, forgot no correspondent who was in need of a letter, and, particularly with Betsey and the maids, tried to make up in cheerfulness for the sadness and strain of their prolonged vigil.

Sunday, December twelve, seventeen-hundred-and-ninety. John, preparing to leave his study for the morning service, glanced down at the date of a letter which he had just begun. December twelve, that forty-eight-years gone December twelve, and scarcely later than this in the morning, he had first met Polly. Recollection flooded upon him and he sat down, a bit unsteady with the poignance and sweetness of it.

"It's dear Madam, Sir." Phoebe, whose turn it was with Sally to stay from church, knocked and opened the door almost simultaneously. "She wants to see you."

It was farewell, John knew when he entered the room, though nothing had changed since he left it. He took the hand which she held out to him — the hand which she had extended in friendly courtesy on that long-past December day, which she had held out in half-unwilling capitulation the night of his proposal — and knew that he was taking it at her giving for the last time. He knelt beside her and, once again, when words were most wanted they would not come. Tears did and choked his utterance but, though hers were flowing, she pressed his hand with a last summoning of strength on his behalf and stroked his face.

"My Pretty Dear," she murmured gently, and again, "My Pretty Dear."

Then John found his voice and prayed, though he never knew what words formed the last of spoken prayers to commit her to their Father's keeping, their Saviour's mercy. He remained kneeling until the gentle pressure of her hand aroused him.

"Church time." He could scarcely hear the words. "Goodbye — my Pretty —"

Her voice failed, though she tried feebly again to bring out the last fond word.

He kissed her then, rose stiffly, and with his hand on her forehead, whispered her favourite benediction: "The Lord bless thee and keep thee. The Lord make his face shine upon thee and be gracious unto thee. The Lord lift up his countenance upon thee and give thee peace'."

He reached the door but could not bear to pass through it. Until her strength failed she had often, when he prayed or as she lay beside him, murmured: "Lord, Dear Lord, Dear Saviour, Almighty God," with a familiar tenderness which he had never before heard her use in prayer. Now he longed, with longing which exceeded physical pain, to know that he was not leaving her lonely.

Her eyes had followed him. They met his when he turned and walked back to her bedside.

"Dearest Mary," he said, and prayed that he might speak steadily. "I know in Whom you have believed. But if your mind, as I trust, is in a state of peace, it will be a comfort to me if you can signify it by holding up your hand."

There was a moment while his words found their response. Then Mary raised her hand, but, like Mary, went further and waved it feebly several times to and fro.

* * *

EPILOGUE

December. I know it is December but what date? They have been talking of Christmas, Crabb and Betsey. It must be near Christmas: Christmas 1807. Old Eighty-Two to pass another Christmas here? If it be Thy will, gracious Lord, let me pass it with my Mary . . . in Thy presence. Yet not as I will but as Thou wilt.

Seventeen years since she left me. In some sense I have been dead for seventeen years too. The world died for me on that day. Apart from Thy service I had no wish to live. Yet through mercy Thou hast chosen otherwise and in measure I see the need-be for it.

How strange to be here and yet not here, conscious of friends and yet scarcely in communication with them, able — still able, thank God! — to move and not be a complete burden, yet scarcely hearing, scarcely seeing, dependent and most conscious of their kindness. I am closed off, shut up, like a package sealed and ready for the post . . . to be opened and put to use at a new address. Once before I was shut up and closed off like this, but how differently! That was on the Harwich in seventeen-forty-five, awaiting my flogging. How dark, how imprisoned, how hateful I was. This is a different seclusion. Here I have light and love and liberty. But oh, what light and love and liberty shall I yet know when I open my now useless eyes on endless day!

> "Till then I would Thy love proclaim
> With every fleeting breath;
> And may the music of Thy Name
> Refresh my soul in death."

Perhaps it is a sign of approaching death that I can no longer publicly proclaim His love — how long? over a year, I think, since I last preached in St. Mary's — and privately only on occasion, when the world around and the world within me run together in sudden focus. Yet that, too, is part of the need-be. "Yea, even if Thou shouldst see fit to lay me aside from public service, so that I may honour Thee by a willing submission," so I said after she died. And Thou hast shown me that here too Thy grace is sufficient. But I was always impatient and a slow learner, gracious Lord, in Thy school. How often when I was coming home to Mary, I have gone to the window long before the time, to see if the coach was coming. So now I keep peeping out at the window, impatient for Thy coach. . . . Odd that I never feel as if my ship is coming . . . when I awaited a ship it was always to take me from Mary.

Seventeen years . . . how mercifully the Lord hides the future from us. I never believed that I could live seventeen years without her. I did not think I could bear to stay in this house, sleep in her room, in her bed, in her very bed. All cries to me here". Yet I have not spent one uncomfortable night. I should gladly at any time have relinquished life; yet I was able to live pleasantly. While I was active in the world there was a constant sense of void; but Lord, it drove me to a closer walk with Thee.

Every year, I can see looking back, every year has shown me something of the Lord's goodness to me in the land of the living. Every year till now, and how can I question His wisdom when I have proved it in all else? Even until last year I could preach. They suggested I stop — before I find myself obliged to stop. That was young Cecil! Perhaps they were right — I know I wandered of late. But while people came to hear me — and the church was always full — I thought I was bound to stand before them, if I could do nothing else, as a testimonial of what the Lord can do, in His amazing grace . . . to the chief of sinners. And when I am taken, I have made certain that they will not falsify me with eulogizing epitaph. Mr. Wesley also wished to prevent it but his loving people had their way. Well, all that is said on his tombstone is true, though very different from the "God be merciful to me, an unprofitable servant" which he once wrote for himself. My case is different — infidel, libertine, servant of slaves in Africa — restored, pardoned, appointed to preach!

To preach in the parish church of the first magistrate of the first city in the world . . . why, that is no greater wonder than to be allowed to preach at all the faith I once laboured to destroy. But it writes large the grace of God to others and so I rejoice, yea and will rejoice. But I rejoice more that my name is written in the Lamb's Book of life — with that of my dearest Mary.

Only my eyes and ears and strength failing made me desist. My memory, they say. How strange that we should call it failure of memory when the memory recalls, as if it had just happened, every great event — and so many small ones — of my life. I know, I know. I remember as a young man so criticizing Mr. Bradbury when he had preached sixty years. It was at Pinner's Hall before I commenced tide-surveyor. . . . His discourse was not so connected as those of other speakers or as his own had been before extreme old age weakened him. How much kinder my hearers have been to me, yet doubtless many felt proud and dainty also.

Yet I did not always forget. They thought I was wandering because I repeated "Jesus Christ is precious". I knew I had said it twice and I said it again. I cannot say it too often. When I think of His longsuffering while I blasphemed and insulted His Name. Indeed "To you who believe He is precious" . . . the Greek says "is the preciousness". What it will be to know — fully know — the meaning of that word!

Still I may have more to learn here. To learn how to be laid aside is a great thing. I prayed and must still pray to be kept from the sins of old age which have distressed me in other men — alas, other Christian men: impatience, fretfulness, jealousy, arrogance, a dictatorial spirit. I prayed that I might rejoice to see others coming forward to do the Lord's work. The times are awfully dark. So all say. So I have said myself. But to the eye of faith they are much brighter than when I was a boy, when all was peace and plenty with us at home and abroad, but all was ignorance and wretchedness. Many church doors were seldom opened even on the Lord's day; three-quarters of the children could not tell their letters, the official shepherds neither fed nor cared for the flocks. Many, perhaps the great majority, still do not. But now, through village and open-air preaching, the Gospel has been spread. It has been revived in Dissent where it was then but low, the Methodists have been signally blest of the Lord, and He has been pleased to visit the Establishment Church with some power. No, these are rather bright times.

For all my friends. How many and how kind they have been. And still they write, though Betsey must read me their letters and I cannot write to them. Mrs. More . . . her little hermitage at Cowslip Green . . . is my pipe still there? . . . she said nobody would disturb it. . . .

> "In Helicon could I my pen dip
> I might attempt the praise of Mendip. . . ."

Cowper does that sort of thing so much better than I. Dear Sir Cowper. I was sure, so very sure, that this delusion would be dispelled before he went hence to be seen no more. Yet his last sad letter to me — the very last letter he wrote to anyone — and Johnson's word, assured me that he died believing it. O merciful Lord, though I cannot understand, I adore Thee. Had I been in his case I could not have stood for a minute. I should have brought shame to Thy Name. He never did. Yet what anguish he suffered; for in his bright days his communion with Thee, his lively communications of Thy Spirit were deeper, more constant than mine. What a glad surprise he must have had after his long night. Holy surprise — that was his Johnnie's word for the expression of his face at death. How I shall delight to say: I told you so. It won't annoy him in Heaven!

Mrs. More . . . I must write to her. No, surely I wrote long ago; I hope to her comfort.

> "The heirs of salvation, I know from his Word,
> Through much tribulation must follow
> their Lord."

(To be concluded.)

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Bedankt

voor Iron Springs, Alta., kand. J. DePater van Grand Rapids, Mich.

Aangenomen

naar Wyoming, Ont., kand. J. Wieringa van Grand Rapids, Mich.

CAN. REF. CHURCHES

Beroepen

te Winnipeg, Man., S. Braaksma te Souburg-Vlissingen, Ned.

Bedankt

voor Burlington (2de predikantsplaats), L. W. G. Blokhuis te Zuidhorn, Ned.

voor London, Ont. en Watford, Ont., kand. C. Van Spronsen te Taber, Alta.

Aangenomen

naar Carman, Man., kand. C. Van Spronsen te Taber, Alta.

CAMP WEEK CADETS AND CALVINETTES

With a new master come the new ideas. That's what we found out. After a time of orientation and observation, our minister carefully introduced a plan "de camping" for a camping week, for boys and girls 12 - 16. It was felt that if it was really organized, this could be a success.

Leaders of Boys and Girls Clubs, Cadet and Calvinette Clubs of surrounding congregations were contacted for possible participation. Right of the bat, Brantford was enthusiast, and immediately shared preparations, all of which took about 6 months. Stratford later joined in very enthusiastically too.

A unique opportunity presented itself when it was possible to rent the Boy Scout camp "Peacehaven" with every thinkable facility at the premises. Two kitchens completely equipped, 2 dining halls, First Aid Centre, chapel, tents, etc. Counselors, cooks, teachers aids were appointed with Rev. Binnema acting camp diretcor.

Religious outlines were prepared, taking in everyday a part of the Apostles Creed specified to the intellectual level of the boys and girls.

As a first experiment the fee was kept as low as possible and donations in food etc. were requested. The response for donatons was splendid. Our farmers provided free milk, a baker in our congregation free bread, and others potatoes, vegetables, etc., etc.

As a result the camp week started Monday, July 11 through Friday the 15th with our acting camp director on a sick bed in the hospital. Rev. Binnema had become ill and had to be operated and missed to see the result of so much preparation.

Brantford's Student Minister, Mr. Hogeterp took over and uninitiated did a splendid job. Everything was under control so that there was complete co-operation from the boys and girls in the right Christian Spirit, with 67 boys and girls attending.

This program was followed every day except for Thursday night when we had a 6 mile hike followed by a wiener roast.

The necessary camp chores were willingly done by boys and girls in turns. First Aid attendance and a St. John's Ambulance from Galt was on duty 24 hours a day.

Too soon the week went by. On the final evening the parents were invited to attend a program put on by the boys and girls. Nature all around added much to the enjoyment. After words of thanks to everyone involved, Mr. Hogeterp closed and thanked God for the very enjoyable week in His providential care. Finally in the dining hall coffee was served, and the left-overs were sold by auction.

One real leftover could not be sold — the remembrance of this time. We certainly hope to have it again next year, the Lord willing.

P.S. Plans are already on the way for next year.

Ben Nymeyer Sr.
46 Grantham Ave., Galt, Ont.

★

MASSALE BELANGSTELLING VOOR DE KERK IN INDONESIE

Nog nooit was er zo'n massale belangstelling voor het christendom in Indonesië als op het ogenblik. Miljoenen mensen stellen zich op een geheel nieuwe wijze de vraag naar de zin van het menselijk bestaan. Dit is het gevolg van de revolutie vorig najaar en de daarop gevolgde anti-communistische bloedbaden.

Dit verklaarde de secretaris-generaal van de World Presbyterian Alliance (Gereformeerde Wereldbond) dr. Marcel Pradervand te Genève na een bezoek van drie weken aan de jonge kerken van Indonesië.

Dr. Pradervand was diep onder de indruk van wat er op het ogenblik in de kerken van Indonesië gebeurt. Hij noemde Indonesië het land "dat de sleutel in handen heeft voor de gehele christelijke situatie in zuidoost Azië". Bijna tien procent van de bevolking is christen.

Evenals de gereformeerde zending in ons land kwam dr. Pradervand tot de conclusie, dat hulp aan de kadervorming binnen de Indonesische kerken thans de hoogste prioriteit moet hebben. Deze kadervorming is nodig om ook maatschappelijk een goede christelijke bijdrage te kunnen leveren aan de opbouw van het land.

In de komende maanden zullen door de gereformeerde zending vijf medewerkers naar Indonesië worden gezonden voor deze kadervorming. Dit gebeurt op verzoek van de Indonesische kerken. De eerste is onlangs reeds vertrokken. Het is ds. C. H. Koetsier uit Zaandijk die in Semarang vormingswerk voor de arbeiders op Midden-Java gaat leiden. In ons land heeft hij voor zijn vertrek in enige grote bedrijven praktische industriële ervaring opgedaan.

(Gereformeerd Weekblad)

★

GASABELLA IN SCHILDWOLDE

"Ik ben Gasabella niet," aldus ds. J. P. Schouten in het kerkelijk nieuws van Schildwolde.

Maar het kan zijn nut hebben dat nog eens te zeggen. Ik heb wel een foto van Gasabella gezien. Er was te zien een man met een hond aan de riem en de hond had zijn snoet 5 cm boven de grond. Gasabella is de gashond van Utrecht. Wanneer er vermoed wordt dat er ergens en lekkage is in de gasleiding, dan wordt Gasabella er op afgestuurd. Door zijn speurinstinct wordt het lek dan feilloos aangewezen.

Nu zijn er gereformeerden, die blijkbaar van mening zijn dat predikanten aan Gasabella gelijk zijn wat het speurinstinct betreft. Ik kreeg een doopattest van iemand, waarop als adres in de nieuwe woonplaats stond: Hoofdstraat. Als ik zoiets onder ogen krijg, denk ik meteen aan Gasabella. Maar al zou ik de 8 km lange Hoofdweg met mijn snoet 5 cm boven de grond van het begin tot het einde langs gaan, dan zou ik nog niet feilloos de juiste plaats kunnen aanwijzen.

We kunnen dergelijke ervaringen ook met zieken opdoen, al spreek ik nu natuurlijk niet van mijn parochianen van thans. Dan kan een bezoeker vriendelijk vragen aan de zieke: "Is de dominee er al geweest?" En het antwoord: "Ik ben al een week ziek en hij is er nog niet geweest." Hoe het gesprek dan verder loopt, laten we achterwege.

Nogmaals: wie mij nodig heeft belt twee-vier-acht. Ik ben nl. geen Gasabella!

★

WORKSHOP YOUTH EVANGELISM

Op zaterdag 27 augustus a.s. zal een conferentie gehouden worden in de Brampton Christian Reformed Church, 63 Church Street, Brampton, Ont., van Sunflower workers.

Als sprekers zullen optreden Miss Lois Powrie, Regional Secretary in charge of Youth Work of the Toronto and Kingston Synod of the Presbyterian Church in Canada, en Mrs. S. Reinsma van Bowmanville, Ont. Miss Powrie's onderwerp zal zijn "Problems with Junior High's" en Mrs. Reinsma's onderwerp zal zijn het maken en bespelen van muziekinstrumenten.

Verder zal Mrs. E. Munnik worden geïnstalleerd als fieldworker van de Workshop Youth Evangelism, speciaal belast met de Sunflower Clubs. Er zullen workshops zijn dadelijk na de lunch.

De conferentie begint 's morgens om 10 uur (precies) en zal gesloten worden om 5 uur in de namiddag.

Registratie is niet noodzakelijk, terwijl er geen toegangsprijs zal worden gevraagd of collecte zal worden gehouden.

VERWARREND

Het mag dan waar zijn, dat de Nederlandse kerkprovincie van de Rooms-Katholieke Kerk niet zó "ketters" is als men in Vaticaanse kringen destijds wilde beweren, verwarrend is het beeld dat zij thans te zien geeft wél.

Eerder wezen wij in "De Kruisbanier" reeds op de krasse uitspraken van het conservatief-roomse maandblad "Confrontatie", dat zich uitdrukkelijk van de meer progressieve geloofsgenoten distancieert. Opmerkelijker nog is hetgeen de gewezen hervormde predikant drs. J. Loos, die drie jaar geleden, ondanks zijn huwelijk, tot priester gewijd werd en in een intervieuw met het blad "Ruim Zicht" heeft verklaard. Volgens de heer Loos is het klimaat in de Nederlandse R.K. Kerk voor hen die uit de reformatie zijn overgekomen "vrijwel ondragelijk". Hij beschuldigt de "vernieuwers" binnen de R.K. Kerk van "progressieve terreur" en zegt: "Ik geloof, dat de R.K. Kerk de kerk van God is, maar ze spreekt me niet aan".

De voorkeur van de heer Loos gaat uit naar de kerk zoals deze in de 4e en 5e eeuw is geweest en zoals hij meent dat zij thans zich nog in Engeland en in . . . Spanje voordoet. Dat hij daarbij over het hoofd ziet, dat het dan toch maar aan de veroordeelde progressieven te danken is, dat hij thans de enige gehuwde priester in Nederland is, laten wij voor zijn rekening.

★

GEEN NATIONALISATIE CHRISTELIJKE SCHOLEN IN PAKISTAN

Een poging om de Pakistaanse regering te bewegen tot sluiting of nationalisatie van alle christelijke scholen in het land, is mislukt.

Van Islamitische zijde had men deze maatregelen geëist, omdat de zendelingen de scholen zouden misbruiken voor zendingsactiviteiten onder niet-christelijke leerlingen.

De commissie voor de zaken van opvoeding en algemeen welzijn, die deze klacht kreeg te onderzoeken, heeft nu aan president Ajoeb Khan gerapporteerd, dat de klacht ongegrond is. De commissie adviseerde geen gehoor te geven aan de eisen, omdat de grondwet alle godsdienstige stromingen het recht geeft, scholen in stand te houden. De voorzitter van de commissie is een moslim, een rechter in het Hooggerechtshof.

★

VRAAGT MEER PREDIKANTEN

Het curatorium voor de Theologische opleiding van de Nederduits Hervormde Kerk van Afrika zal op de volgende vergadering weer aandacht schenken aan de dringende noodzaak van meer theologische studenten. Het tekort aan predikanten neemt in deze Kerk steeds groter afmetingen aan. Aan het eind van dit jaar zullen tien studenten afstuderen. Dit getal moet jaarlijks minstens verdubbeld worden.

De Kerk heeft ook met succes onderhandeld met de Universiteit van Pretoria over een zesde leerstoel aan de Theólogische faculteit. Die leerstoel zal het departement van practische Godgeleerdheid behartigen.

(African Express)

OPROEP AAN FRANSEN OM TOERISTEN TE HELPEN

Parijs — Het Franse Ministerie voor Toerisme heeft alle Fransen, die vreemde talen spreken, opgeroepen medewerking te verlenen aan een actie om toeristen bij te staan. Hiervoor worden speciale insignes beschikbaar gesteld, waarop de vlaggen van de landen zijn afgebeeld om aan te geven welke taal de drager of draagster meester is.

Probeer dit Exotische Desert voor bijzonder bezoek

Uw gasten zullen met veel enthousiasme over dit verrukkelijke desert praten. Zo heerlijk . . . zo gemakkelijk te maken. Dien het brandend op om meer effect te maken.

Feestelijke Baba Ringen

U hebt nodig voor het deeg:

$\frac{2}{3}$ kop melk
$\frac{1}{2}$ kop gegranuleerde suiker
1 theelepel zout
$\frac{3}{4}$ kop Blue Bonnet Margarine of boter
$\frac{1}{2}$ kop lauw water
1 theelepel gegranuleerde suiker
1 enveloppe Fleischmann's snelrijzende droge gist
3 goed geklopte eieren
$\frac{1}{4}$ theelepel vanille.
3 koppen (ongeveer) voorgezeefd "all purpose" meel
$1\frac{1}{2}$ kop gegranuleerde suiker
1 kop water
1 tafellepel citroensap
$\frac{1}{4}$ kop rum, indien gewenst
Gezeefde marmelade.

1. Warm de melk; roer $\frac{1}{2}$ kop suiker, zout en margarine er doorheen.
2. Intussen, meet lauw water af en doe dit in een schaal, roer 1 tafellepel suiker in. Sprenkel met gist. Laat dit staan voor 10 minuten, daarna goed roeren.
   Roer het melkmengsel in, eieren, vanille en 2 koppen meel; roer goed door totdat het effen is. Roer daarna voldoende meel bij (ongeveer 1 kop), waardoor een middelmatig dik deeg ontstaat. Dek dit af met een vochtige doek. Laat het rijzen in een warme plaats, tochtvrij, totdat het verdubbelt in omvang — ongeveer $1\frac{1}{4}$ uur. Roer het deeg terug, giet het in 2 ingevette 8-kop ringvormen. Bedek het en laat het rijzen als tevoren — ongeveer 45 minuten. Bak het in een voorverwarmde middelmatige oven (350° F.) voor 20 tot 25 minuten.

Voor saus, kook zachtjes de $1\frac{1}{2}$ kop suiker en 1 kop water voor 10 minuten. Roer daar de citroensap en rum doorheen. Besprenkel Babas met wat van de stroop. Bedek en laat het 3 tot 4 uur betijen. Om op te dienen verwarm het opnieuw; doe het op de borden en borstel het met marmelade. Vul op met ice cream of slagroom. Steek de warme rum aan, indien gewenst. Doe de opnieuw verwarmde stroop als saus er over heen. Maak twee ringen.

Indien U thuis bakt, vertrouw op Fleischmann's . . . de actieve hoogrijzende gist, die nimmer faalt.

INDIEN U THUIS BAKT . . . GEBRUIK FLEISCHMANN'S EN WEES GERUST

Een ander fijn produkt van Standard Brands Limited.

DATUM VOOR NIET-IMMIGRANT AANVRAAG VERLENGD

Een verlenging is verleend voor niet-immigranten, **die op 8 juli in Canada waren** en die "landed immigrant" willen worden. Aanvragen moeten **niet later dan 15 augustus** ontvangen zijn. Aanvraagformulieren en meer inlichtingen zijn te verkrijgen bij Uw dichtstbijzijnde Immigratiekantoor.

Honourable JEAN MARCHAND,
Minister van Burgerschap en Immigratie.

Construction Foremen and Superintendents

required for heavy construction project in Ontario.

Send résumé to Mr. F. J. Reinders, P.E.N.G., General Manager,

NADECO LTD.
P.O. Box 126
REXDALE, ONT.
Phone No. 889-7681

We are looking for a

RELIABLE SALES LADY

to manage a store in delicatessen and Dutch import goods. Must speak English and Dutch. Experience is not essential, but after training she should be on her own.

Letters under No. 1898 to Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S imp. Ltd.
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

VAN DELFT'S Book & Gift Shop

1058 Main St. W.,
HAMILTON, ONT.

Your Address for all your DUTCH, FRISIAN & ENGLISH BOOKS, Organ Music, Records & Church Supplies.

Ask for Price list.

Harry Den Haan

Tax Consultant
(Registered)

10 Leavesden Place,
HAMILTON, ONT.
Phone 383-6713

SPECIALIZING IN FARM INCOME TAX

If you want us to prepare your 1966 taxpapers, please phone collect Person to Person now.

Clients accepted within 100 miles from Hamilton.

No advance payment.

Zie HOLLAND

25% korting

op de speciale groepsreis per Holland-Amerika Lijn.

Heen S.S. Rijndam — 31 augustus
Terug S.S. Maasdam — 12 oktober

Retour Montreal-Rotterdam vanaf $345.50.

Boek nu bij
LUCAS KOOPS
Manager

VALENTINE TRAVEL Service 485-0336
1642 Bayview Av, Toronto 17 Ont.

ONTARIO
PROVINCE OF OPPORTUNITY

Mededeling van het Department of Labour

BEROEPS-OPLEIDING OP HET WERK

In de door en door gespecialiseerde wereld van vandaag, kunnen personen met niet tot ontwikkeling gebrachte talenten niet langer concurreren in de strijd om een goede baan

Teneinde te kunnen voldoen aan de huidige en toekomstige eisen welke de in hoge mate geïndustrialiseerde economie in Ontario en de snelle uitbreiding daarvan, stellen, is de Industrial Training Branch begonnen om de beroepsopleiding niet alleen te doen plaatsvinden in een leerlingenstedlse, maar ook door te bevorderen dat geoefende vaklieden worden gevormd middels leerprogramma's op korte termijn. Als besluit van de cursus "Beroepsopleiding op het werk", beschikbaar voor personen van 16 jaar en ouder, met een schoolopleiding van minstens Grade X of een overeenkomstige opleiding, wordt een "Certificate of Apprenticeship" uitgereikt, dat betrokkene het recht geeft op beter werk en hogere betaling.

Ook assisteert de Industrial Training Branch wrkgevers bij het opzetten van oefenprogramma's, speciaal aangepast aan hun behoeften, de aanwezige mogelijkheden en omstandigheden. Dergelijke programma's zijn als regel van korte duur en vragen perioden van 2 maanden tot 2 jaar.

Na met goed gevolg een dergelijk programma te hebben gevolgd, ontvangt de leerling een diploma van het Department of Labour, waarop de verworven speciale vakkennis staat aangegeven.

the Hon. John Robarts
Prime Minister of Ontario

DE STAND VAN ZAKEN VOOR DE KLEUREN-T.V.

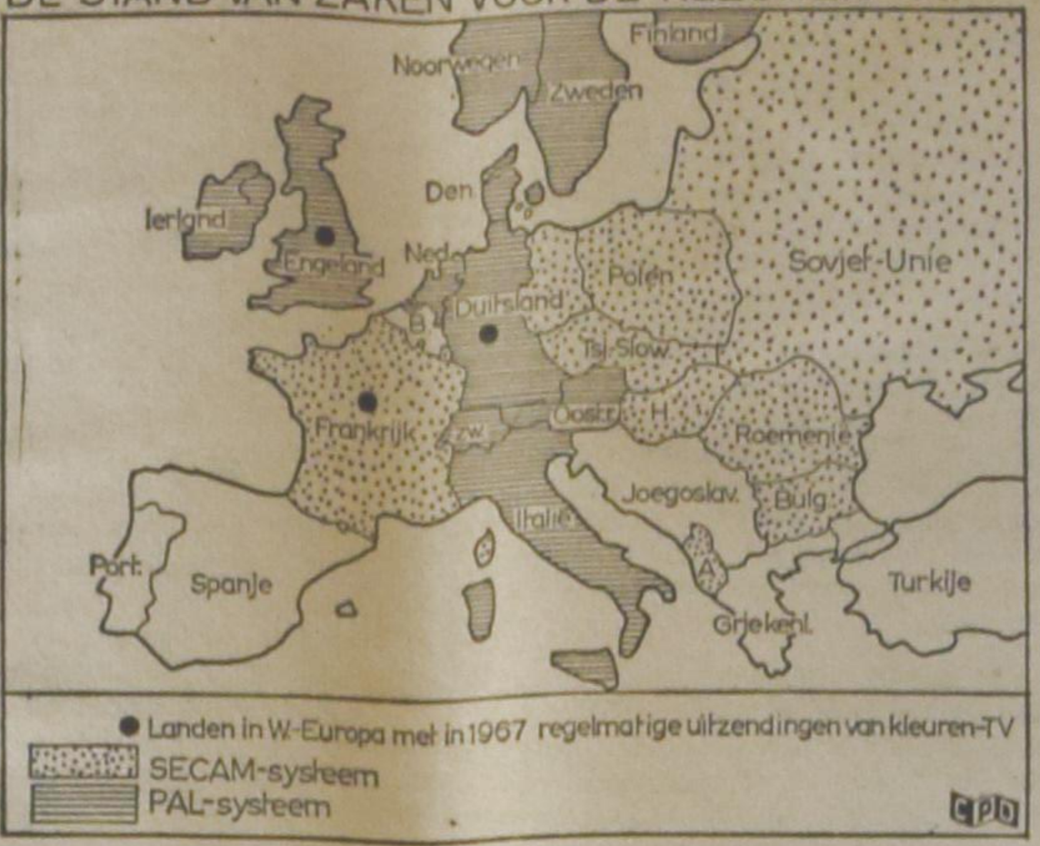

Camera van Fl. 270.000

Geen Europese eenheid in de kleurentelevisie

Voor de kleurentelevisie moeten de landen kiezen uit verschillende systemen. Men kent de technische systemen van NTSC, PAL, SECAM en NIR. De verschillen tussen deze systemen zijn uiteraard van technische aard. De kosten zijn voor alle systemen hoog. Zo kost b.v. een camera voor kleurentelevisie ongeveer 270.000 gulden. Men schat dat de kosten voor het omschakelen van een televisiestudio op kleurenuitzendingen totaal ca. 35 miljoen gulden kost over een periode van drie jaar. Voor de kijkers zal overigens een kleurentelevisie-toestel niet moeilijker te bedienen zijn dan het normale zwart-wit.

Het systeem NTSC is in Amerika in gebruik. Het is het systeem van het prille begin der kleurentelevisie. Het nadeel van dit systeem is dat men door "faseverschuiving" valse kleuren kan krijgen die de kijker zelf bij moet regelen.

In Frankrijk vond men in het Secam-systeem een methode waarbij o.a. het optreden van valse kleuren automatisch wordt gecorrigeerd. De kijker behoeft dus zelf niets te regelen aan de kleuren van zijn tv. In Duitsland vond men het Pal-systeem uit, dat werkt als het Amerikaanse systeem, maar zonder de nadelen van dat systeem. Ook bij Pal behoeft de kijker zich geen moeite te geven voor de kwaliteit van de kleuren op zijn scherm.

Nu Europa aan de vooravond staat van de kleurentelevisie blijken de landen te kiezen voor de Europese systemen. Ook Engeland, dat oorspronkelijk het Amerikaanse systeem wilde, zal nu volgend jaar het Pal-systeem gaan gebruiken. In onze kaart geven wij een overzicht van de keuze die Europa tot dusverre heeft gemaakt inzake het te gaan gebruiken systeem voor kleurentelevisie, al blijven wijzigingen altijd nog mogelijk. Zo heeft b.v. Rusland zich uitgesproken voor het Franse systeem Secam, maar het staat nog te bezien of de Russen niet hun eigen systeem NIR alsnog zullen gaan prefereren. Hoe dan ook, de kans op één Europees systeem voor kleurentelevisie is wel zeer klein. Want al hebben de landen van Europa nog geen regelmatige uitzendingen van de kleurentelevisie (behalve experimenteel), zij hebben toch reeds hun keuze gemaakt en van een Europese eenheid is geen sprake.

Kunt U hen tellen?

EVENMIN ZOUDT U HET GETAL KUNNEN TELLEN VAN HEN DIE NOG STEEDS GEEN ABONNEE ZIJN OP CALVINIST-CONTACT.

Dit is geen uiting van ontevredenheid. Integendeel.

Wij zijn blij, dat C.C. in zoveel gezinnen week in week uit gelezen wordt.

Maar er zijn er nog zoveel meer, die ons blad niet ontvangen.

Kunt U ons niet de adressen verschaffen van hen, die zich zouden kunnen (of moeten) abonneren?

Wij zullen hun graag proefnummers zenden.

Denk daarbij b.v. ook vooral aan hen, die lange tijd verpleegd moeten worden.

Of aan alleen-staanden.

Of aan hen, die U een present wilt geven.

U weet, als U een abonnee opgeeft, kunt U een boek uit onze boekenlijst kiezen. Direct na ontvangst van het abonnementsgeld wordt U dit dan toegezonden.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ontario.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

....

....

Naam ....

Post-adres ....

OUD ADRES:

....

....

Mooie Premie Boeken

voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

EGYPTISCHE TEMPELS EN GODEN, door Dr. J. Zandee.
Dit boek (256 blz.) geeft een beeld van de Egyptische godenwereld. De lezer wordt in aanraking gebracht met belangrijke aspecten van de godsdienst van het oude Egypte.

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdbare reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks).
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.
Neen, er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken", omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8—11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8—11 years of age, will enjoy it tremendously.

MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS, by Virginia Blakeslee.
She vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON, by Rosemary Cunningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B .Meyer.

MARTIN LUTHER, THE MAN, by Ruth Gordon.
The personality of Martin Luther, his character and purpose. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.
The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution.

A PREY TO SATAN.
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR.
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reofrmed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

MET ENGELS DE WERELD IN.
Een handig en goed boekje om Uw kennis van het Engels wat op te halen.